

Ὁρθόδοξα Μηνύματα

Περιοδική Ἔκδοση Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Λαγκαδᾶ, Δητῆς καί Ρερτίνης
Ἔτος Β' Τεύχος 6^ο Ὀκτώβριος 2011 - Ἰανουάριος 2012

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ
ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ
κ.κ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ – ΕΚΔΟΤΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
Τρύφων Τσομπάνης
Λέκτωρ Θεολογικής
Σχολής του Α.Π.Θ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Άρχιμ. Νικόδημος Σκρέττας
Έπίκ. Καθηγητής Θεολογικής
Σχολής του Α.Π.Θ.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Άρχιμ. Ιωάννης Άρσενιάδης
Πρωτ. Άναστάσιος Παρούτογλου
Πρωτ. Άλέξανδρος Φίλλιος
Πρωτ. Σταύρος Παπαδόπουλος
Διάκ. Δημήτριος Κουκουλεκίδης
Ιωάννης Παναγιωτίδης
Στυλιανός Οικονόμου
Δαυίδ Μάαρ

Διεύθυνση Έπικοινωνίας
Ίερά Μητρόπολη
Λαγκαδά, Λητής & Ρεντίνης

27ης Οκτωβρίου 1, Τ.Κ.57200
Τηλ. 2394022234
Fax. 2394023864
www.imlagada.gr
e-mail: imlagada@gmail.com

Φωτογραφία εξωφύλλου: από την Τελετή του
άγιασμού των υδάτων στην λίμνη Βόλβη

Έκτύπωση: Γραφικές Τέχνες «Μέλισσα»
570 21 Άσπροβάλτα.
Τηλ.: 23970 23313, mail: melissa@melissaprint.com

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές Προαιρετικές

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λόγος Κατηχητήριος επί τη ενάρξει της Άγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστής	6-7
Ευχές και Σκέψεις για τό Νέο Έτος	8-9
Οί Άγιοι Τρεῖς Ίεράρχες	10-11
Ή Προσευχή στήν Άγία Γραφή	12
Ζητήματα Λειτουργικής Άγωγής	13-14
Οί Άγιογράφοι της Θεσσαλονίκης καί της επαρχίας Λαγκαδά	15-17
Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ.κ. Ιωάννης, στήν Ίερά Μονή Ξενοφώντος - Άγίου Όρους	18
Θυρανοξία Ίερού Ναού Άγίου Δημητρίου Σοχοῦ	19
Έορτασμός του Πολιούχου Θεσσαλονίκης Άγίου Δημητρίου του Μυροβλύτου	20-21
Ή έορτή του Συμπολιούχου Άγίου Νέστορος στήν Ίερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης	22-25
Ή Ίερά Μνήμη τών Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ καί Γαβριήλ στήν Ίερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης	26-27
Ή μνήμη του Άγίου Νεκταρίου, Ήπισκόπου Πενταπόλεως του Θαυματουργού, στήν Ίερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης	28-29
Έγκαίνια του Ίερού Ναού Άγίου Γρηγορίου του Παλαμά καί της Παναγίας της Γοργοϋπηκόου	30-31
Ό Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ. Ιωάννης στό Οικουμενικό Πατριαρχείο	32-35
Θεολογικό Συμπόσιο «Γρηγόριος ό Παλαμάς. Ό Θεολόγος, ό Ήσυχαστής, ό Άγιος»	36
Διετές Αρχιερατικό Μνημόσυνο του Μακαριστού Μητροπολίτου Λαγκαδά κ. Σπυρίδωνος	37
Ή Ίερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης τίμησε τούς Θεοφιλεστάτους Ήπισκόπους Θεονόλεως κ.κ. Παντελεήμονα καί Θερωών κ.κ. Δημήτριο	38-39
Τό σεπτό Λείψανο του Άγίου Βασιλείου στήν Ίερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης	40-43
Τό Άγιο Δωδεκαήμερο στήν Ίερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης	44-47
Όνομαστήρια του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ.κ. Ιωάννου	48-51
Έορτασμός της Άγίας Νεομάρτυρος Κυράνης της Όσσαίας	52-53
Χειροτονία εις διάκονον στήν Ίερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης	54
Ένθρόνιση Ήγουμένης Ίεράς Μονής Εἰσοδίων της Θεοτόκου-Όσσης	55
Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, στήν Ίερά Μονή Καρακάλλου - Άγίου Όρους	56
Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ.κ. Ιωάννης, απένευσε τιμητικούς επαίνους σε άριστούχους μαθητάς	57
Γεγονότα - Εἰδήσεις	58-62

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Τερώτατε Μητροπολίτα Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης, υπέρτιμε και ἑξαρχε Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰωάννη, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Τερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Αἰσιῶς ἐπανακάμψαντες εἰς τὴν ἔδραν ἡμῶν, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἱερῶν ἐντυπώσεων καὶ συγκινήσεων, ἃς ἀπεκομίσαμεν ἐκ τῆς βραχείας εἰς τὴν καθ' ὑμᾶς Ἱερὰν Μητρόπολιν ἐπισκέψεως ἡμῶν, αἰσθανόμεθα βαθυτάτην τὴν ἀνάγκην, ἵνα καὶ διὰ τῶν μετὰ χεῖρας Πατριαρχικῶν ἡμῶν Γραμμάτων ἐκφράσωμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν λίαν προσφιλῇ ἡμῖν Ἱερότητα, πάλιν καὶ ~~πολλὰς~~ ~~ταῖς~~ ἐνθέρομους εὐχαριστίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν προσωπικῶς, διὰ «τόν κόπον τῆς ἀγάπης, ἣν ἐνεδείξασθε». (Εβρ. σ' 10) πρὸς τε τὴν ἡμετέραν Μετριότητα καὶ πρὸς τὴν τιμίαν συνοδείαν ἡμῶν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν γενομένην πρὸς ἡμᾶς κατὰ τε τὴν ἄφιξιν καὶ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ὑψηλὴν τιμητικὴν ὑποδοχὴν καὶ προπομπήν, ὡς καὶ διὰ τὴν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διελεύσεως καὶ παραμονῆς ἡμῶν ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν ὑμῶν, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ ὑμετέρου εὐσεβοῦς ποιμνίου, πρὸς τὸ πρόσωπον ἡμῶν ἐπιδειχθεῖσαν προσοχήν καὶ τὰ ἐκδηλωθέντα αἰσθήματα πολλῆς ἀγάπης, ὑψίστης τιμῆς καὶ βαθέος σεβασμοῦ, ἀντανακλῶντα ἀσφαλῶς εἰς τὴν Μητέρα πάντων ἡμῶν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν.

Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἄχρις ἐσχάτης λεπτομερείας διοργάνωσιν τῆς ἐπισκέψεως ἡμῶν καὶ αἱ λοιπαὶ εὐγενεῖς ἐκδηλώσεις καὶ προσφοραί, εἰς ἃς προήλθεν ἡ ὑμετέρα ἀγάπη πρὸς τὴν ἡμῶν Μετριότητα, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ συγκινήσωσιν ἡμᾶς βαθύτατα καὶ ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν πρωθιεραρχικῶν ἡμῶν εὐθυνῶν.

Χαίρομεν δέ, ὅτι κατὰ τὴν μεθ' ὑμῶν διήμερον ἀναστροφὴν ἐδόθη ἡμῖν ἡ εὐκαιρία ὅπως καὶ ἐκ τοῦ ἐγγύς ἴδωμεν καὶ ἐκτιμήσωμεν τὴν πολλὴν μὲν εὐσέβειαν καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν ἀφοσίωσιν καὶ προσήλωσιν τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τοῦ Λαγκαδά, τὴν ἐνδελεχὴ δὲ καὶ εὐεργετικὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπαγρύπνησιν καὶ περὶ αὐτοῦ μέριμναν τοῦ ἐπιτοπίου Ποιμενάρχου, τῆς ὑμετέρας προσφιλοῦς Τερότητος.

Διὸ συγχαίρομεν ὑμῖν, ὡς καὶ διὰ ζώσης ἔφθημεν εἰπόντες, διὰ τὸ πολυσχιδὲς ὑφ' ὑμῶν ποιμαντικὸν καὶ ἐν γένει πνευματικὸν ἐπιτελούμενον ἔργον, ἀναπτυχθὲν κατὰ τὸ συντομώτατον διάστημα τῆς ἐκεῖ ποιμαντορίας ὑμῶν, τὸ ὁποῖον οἶονεῖ καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπιβραβεύεται διὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ὑμῶν εὐρέσεως τοῦ περιποθήτου ἱεροῦ λειψάνου τῆς πολιούχου τῆς κατὰ Λαγκαδὰν τοπικῆς Ἐκκλησίας Ἀγίας Νεομάρτυρος Κυράνης.

Ταῖς εὐχαριστίαις δὲ καὶ εὐχὰς ὁλοκαρδίους ἐπάγοντες, αἰτούμεθα παρὰ τοῦ Οὐρανίου τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος καὶ Κυβερνήτου, ὅπως διαφυλάττῃ τὴν ὑμετέραν φίλην Ἱερότητα ἐν ὑγιείᾳ κατ' ἄμφω ἀδιαπτώτῳ καὶ ἐνισχύῃ ἅμα καὶ κραταιοῖ αὐτὴν ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ποιμαντορικῶν αὐτῆς εὐθυνῶν ἐπὶ μῆκιστον εἰς τὸ πηδάλιον τῆς ἐμπειπιστευμένης αὐτῇ ὁλκάδος, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ ὀνόματος, καὶ περιπτυσσόμεθα αὐτὴν φιλήματι ἀγίῳ, εὐλογοῦντες ἅμα ἀπὸ καρδίας καὶ τὸ θεοφιλὲς αὐτῆς λογικὸν ποίμνιον.

Βία' Νοεμβρίου κγ'

Ἡμεῖς Ἰωάννης
Ἐπίσκοπος Λαγκαδῆς
ἀγαπῶντες ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Τερώτατε Μητροπολίτα Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης, υπέρτιμε και ἑξαρχε
Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς
ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰωάννη, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ
Θεοῦ.

Γηθοσύνως τὴν ὑμετέραν φίλην Ἱερότητα ἐπὶ τοῖς ἀγομένοις ὀνομαστηρίοις
αὐτῆς προσαγορεύομεν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κέντρου.

Εἰ καὶ κατὰ τὸν Χρυσολόγον Ἰωάννην «πᾶς ὁ χρόνος ἑορτῆς ἐστὶ καιρὸς τοῖς
Χριστιανοῖς διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν δοθέντων ἀγαθῶν» (Εἰς τὴν Α' πρὸς Κορινθίους,
ὁμιλία ΙΕ', PG 61, 125), ἡ ὀνομαστικὴ ἐκάστου χριστιανοῦ ἑορτὴ κατέχει ἰδιάζουσας
θέσιν ἐν τῷ στεφάνῳ τῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τοιούτων, ὡς ἰδιαίτερα εὐκαιρία
ἐντρύφησης εἰς τὸν βίον καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ τιμωμένου Ἀγίου ἢ εἰς τὸ νόημα τῆς
ἀγομένης ἑορτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐξετάσεως ἡμῶν αὐτῶν, ἐὰν ἀγωνιζώμεθα, ὥστε, τῇ
προθέσει τοῦλάχιστον, νὰ ἀκολουθῶμεν τοῖς ἴχνεσι τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν
μεταποησάντων τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐκάστοτε ἑορταζομένου γεγονότος εἰς
πρᾶξιν.

Πολὺ δὲ μείζονα σημασίαν προσλαμβάνει τὸ γεγονὸς τοῦτο προκειμένου
περὶ προσώπου τὴν χάριν καὶ τὰς βαρείας εὐθύνας τῆς Ἀρχιερωσύνης
ἀναδεξαμένου, διότι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον προσβλέπει τὸ σύνολον τῆς Ἐκκλησίας
οὐχὶ ἀπλῶς ὡς εἰς «πόλιν ἐπάνω ὄρους κειμένην» (πρβλ. Ματθ. ε' 14), ἀλλὰ, κατὰ
τὸν Ἅγιον Ἰγνάτιον τὸν Θεοφόρον, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον (Ἐπιστ. πρὸς Ἐφεσίους,
P.G. 5, 649).

Ὅθεν, ἐκφράζοντες τὴν συμμετοχὴν τῆς τε Μητρὸς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ
Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν προσωπικῶς εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς εὐσήμου ταύτης
ἡμέρας καὶ συγχαίροντες μετὰ τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, ἀσμένως προαγόμεθα
ἀπευθῆναι αὐτῇ τὰς ἀδελφικὰς ἡμῶν ἑορτίους προσρήσεις καὶ εὐχάς, δεόμενοι τοῦ
Παναγάρχου Θεοῦ, ὅπως διαφυλάττῃ καὶ κρατύνῃ αὐτὴν ἐν ὑγιείᾳ ἀστεμφεῖ κατὰ
τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων ἐν τῇ ἐπάλξει τῆς ἱερᾶς εὐθύνης αὐτῆς, καθοδηγῇ δὲ
αὐτὴν ἐν πᾶσιν, ὥστε νὰ δοξάζεται καὶ δι' ὑμῶν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς
Αὐτοῦ ὄνομα.

Βιβ' Ἰανουαρίου ζ'

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀγαπᾶται ἐν Χριστῷ ἀδελφός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)
ΤΗΛ. 210 - 7272204, FAX 210 - 7272210

Ιανουάριος 2012

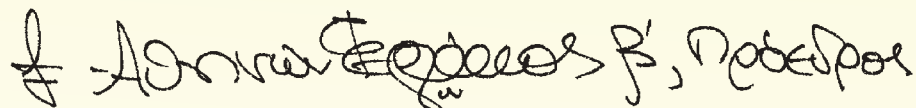
Πρός
Τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη
Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Ιωάννη.
Εἰς Λαγκαδᾶ.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Στήν κρίσιμη καί ἐπαχθή περίοδο πού διανύουμε, ἡ ἐορτή τῆς σεπτῆς μνήμης τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, μᾶς δίνει τήν χαρά τῆς ἐπικοινωνίας μαζί σας μέ τήν εὐφρόσυνη εὐκαιρία τῶν ὀνομαστηρίων σας.

Σᾶς εὐχόμαστε ἄξια καί λαμπρή συνέχεια τῆς ἀρχιερατείας σας, γεμάτη ἀγαθές μνήμες καί ἀνεπισκίαστη ἀπό ἐφήμερες μεταβολές, μέ γαλήνη, υἡγεία καί ἀφθονή καρποφορία ἐν Χριστῷ. Ἀς σᾶς εὐλογεῖ ὁ Κύριος ἀπλόχερα μέ τή Χάρη Του, χαρίζοντας ἐνίσχυση στό ἔργο σας καί εὐόδωση στούς ποιμαντικούς σας κόπους. Μέ διακονία ἀκόμη πιό δημιουργική καί προσφορά πολυχρόνια, ἡ ὁποία νά οἰκοδομεῖ τήν Ἐκκλησία καί νά ἐμπνέει τίς ψυχές μέ λόγο ζωῆς.

Μέ αὐτά τά λόγια φιλαδέλφως καί ἐορτίως κατασπαζόμενοι τήν ὑμετέρα Σεβασμιότητα, διατελοῦμε μέ βαθειά ἐν Κυρίῳ ἀγάπη.

 Ἀθηνῶν Ἰερόθεος Β', Πρωτοεπίσκοπος

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙ Τῇ ΕΝΑΡΞΕΙ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

«Περιχαρῶς δεξώμεθα πιστοί, τὸ θεόπνευστον διάγγελμα τῆς νηστείας».

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν παρατηρεῖται μία ἑξαρσις ἀνησυχιῶν. Πολλὰ προβλήματα ἀναφύονται. Ὁ κόσμος ὑποφέρει καὶ ζητεῖ βοήθειαν. Διερχόμεθα πράγματι μίαν γενικωτέραν δοκιμασίαν. Ἄλλοι τὴν ὀνομάζουν ὕφεσιν οἰκονομικὴν, ἄλλοι κρίσιν πολιτικὴν. Δι' ἡμᾶς εἶναι ἐκτροπὴ πνευματικὴ. Καὶ ὑπάρχει θεραπεία. Πολλὰ λύσεις δίδονται καὶ ἀπόψεις ἀκούγονται. Ἀλλὰ τὰ προβλήματα παραμένουν. Ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ἐγκαταλελειμμένος καὶ μόνος. Ἀγνοεῖται ἡ βαθυτέρα φύσις του. Παραμένει εἰς τὴν κατήφει-

αν τῆς ἀσαφείας καὶ τῆς ἀπογνώσεως.

Αἱ προτεινόμεναι λύσεις, ὅποιανδήποτε κατεύθυνσιν ἢ ἑκβασιν καὶ ἂν ἔχουν, δὲν λυτρώνουν τὸν ἄνθρωπον, διότι ἐκ προοιμίου τὸν ἀφήνουν δέσμιον τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Κύριος, ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἰσερχόμενος ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν χώρον τῆς Ἐκκλησίας εἰσέρχεται εἰς τὸ κλῖμα τῆς θείας παρακλήσεως, τῆς συμφιλίωσης τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Ἔρχεται εἰς τὰ ἴδια. Ἡρεμεῖ τὸ πνεῦμα του. Εὐρίσκει ἐν οὐράνιον κάλλος καὶ μίαν ὠριμότητα πνευματικὴν «εὐωδίας ἐν θεῷ πληροῦσαν πέρατα κόσμου». Ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει ὅλα ὅσα ὑποφέρομεν. Καὶ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ. Μᾶς καλεῖ εἰς μετάνοιαν. Δὲν ὠραιοποιεῖ τὸ ψεῦδος οὔτε ἀποκρύπτει τὰ δεινά. Λέγει ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Καὶ προτρέπει

τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀντικρύσῃ τὴν πραγματικότητα ὡς ἔχει. Νὰ συνειδητοποιήσω-
μεν ὅτι εἴμεθα γῆ καὶ σποδός.

Εἰς τὸν Μέγαν Κανόνα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου γίνεται λόγος διὰ τὰ δάκρυα τῆς
μετανοίας καὶ τὸν κλαυθμὸν τοῦ πένθους, τὸν πόνον τῶν τραυμάτων. Ἀλλὰ
ἀκολουθεῖ ἡ ἀνάπαισις τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ὑγεία τοῦ πνεύματος. Ὑπάρχει ὁ Πλά-
στης καὶ Σωτὴρ ἡμῶν. Ἐκεῖνος διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Του μᾶς ἐτοποθέτησεν
εἰς τὸ μεθόριον τῆς ἀφθαρσίας καὶ τῆς θνητότητος. Δὲν μᾶς ἐγκατέλειπεν. Ἦλθε
καὶ μᾶς ἔσωσε. Κατέλυσε τῷ Σταυρῷ Του τὸν θάνατον. Ἐχαρίσατο ἡμῖν τὴν
ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός.

Ἐφ' ὅσον εἴμεθα σύμφυτοι τοῦ Χριστοῦ, διατὶ ταρασσόμεθα ματαίως; Διατὶ
δὲν προστρέχομεν εἰς Αὐτόν; Ἡ Ἐκκλησία δὲν σχολιάζει τὴν φθορὰν οὔτε μᾶς
ἐγκαταλείπει εἰς αὐτήν. Γνωρίζει τὰς βαθυτέρας ἐφέσεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ
ἔρχεται ὡς ἀρωγὸς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν. Ἔχομεν ἀνάγκην τῆς τροφῆς. Ἀλλ' «οὐκ
ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος» (Ματθ. δ' 4). Ἔχομεν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς
κατανοήσεως, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα ἀσώματοι. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εὐρίσκομεν τὸ
πλήρωμα τῆς ζωῆς καὶ τῆς κατανοήσεως ὡς θεανθρωπίνην ἰσορροπίαν. Μακρὰν
τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος ἐξαχρειοῦται καὶ διαφθείρεται. Ἐκεῖ ὅπου ἀφθονοῦν τὰ
ὕλικά ἀγαθὰ καὶ θεοποιεῖται ἡ σπατάλη, εὐδοκιοῦν οἱ πειρασμοὶ τῶν σκανδά-
λων καὶ ἡ σύγχυσις τῆς σκοτώσεως.

Ἐκεῖ ὅπου μὲ δέος ζῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ δέχεται τὰ πάντα μὲ εὐχαριστίαν καὶ
εὐγνωμοσύνην, ὅλα ἁγιάζονται. Τὸ ὀλίγον εὐλογεῖται ὡς ἀρκετόν, καὶ τὸ φθαρτὸν
ἐνδύεται τὴν αἴγλην τῆς ἀφθαρσίας. Ἀπολαμβάνει ὁ ἄνθρωπος τὸ πρόσκαιρον
ὡς δῶρον Θεοῦ. Καὶ τρέφεται μὲ τὸν ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς ἀπὸ σή-
μερον. Ὅχι μόνον λύνονται τὰ προβλήματα, ἀλλὰ καὶ οἱ πόνοι τῶν δοκιμασιῶν
μεταβάλλονται εἰς δύναμιν ζωῆς καὶ ἀφορμὴν δοξολογίας. Ὅταν αὐτὸ συμβῇ
ἐντὸς ἡμῶν ὅταν ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκῃ τὴν προσωπικὴν τοῦ ἀνάπαυσιν καὶ σω-
τηρίαν διὰ τῆς παρακαταθέσεως τῶν πάντων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τότε φωτίζεται ὁ
νοῦς του. Γνωρίζει τὸν ἑαυτόν του καὶ τὸν κόσμον ὅλον. Ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς
τὴν ἀγάπην τοῦ Δυνατοῦ. Αὐτὸ τὸ γεγονός τὸν ἴδιον τὸν πιστὸν στηρίζει. Καὶ
μεταδίδεται δι' ἀοράτου ἀκτινοβολίας ὡς ἐνίσχυσις πρὸς ὅλους τοὺς πεινῶντας
καὶ διψῶντας τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ κόσμος ὅλος ἔχει ἀνάγκην τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν Δημιουργὸν καὶ Πλάστην
του. Ὁ κόσμος ὅλος ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῆς πίστεως καὶ τὴν κοι-
νωνίαν τῶν Ἁγίων. Ἄς εὐχαριστήσωμεν τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν δι' ὅλας τὰς
εὐεργεσίας Του, καὶ διὰ τὴν παροῦσαν περίοδον τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς.

Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας.

Εἴθε νὰ διαπλεύσωμεν τὸ τῆς Νηστείας πέλαγος διὰ συντριβῆς καὶ
ἐξομολογήσεως, ὥστε νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἄληκτον χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν Ὅποιον πρέπει
πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ,βιβ'
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Εὐχές καὶ Σκέψεις γιὰ τὸ Νέο ῥΕτος

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Λαγκαδά, Λητής καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου

Ἀγαπητοί μου,

Νά εὐχαριστήσωμεν τὸν Κύριον καὶ Θεὸν μας, διότι μᾶς ἀξιώνει νά εἰσελθῶμεν εἰς μίαν νέαν περίοδον τοῦ χρόνου, εἰς μίαν καινούργιαν χρονίαν, τὸ ἔτος 2012. Νά Τόν εὐχαριστήσωμεν καὶ νά Τόν παρακαλέσωμεν νά εὐλογήσῃ αὐτὴν τὴν χρονίαν, πού διὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα τῶν προβλέψεων, εἶναι μία χρονιά δύσκολη μὲ πολλές ιδιαιτερότητας. Νά εἶναι γιὰ μᾶς τοὺς εἰς Χριστὸν ὀρθοδόξως πιστεύοντας ἔτος εὐλογημένον καὶ ἁγιασμένον, εἰρηνικόν καὶ μεστόν πάσης εὐλογίας. Ἄλλωστε, ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι μία ξεχωριστὴ ἡμέρα διὰ τὸν κύκλον τῶν ἑορτῶν τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας. Διότι, σήμερον, ἑορτάζομεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν κατὰ σάρκα περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ὀνοματοδοσίαν Αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δέ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου τοῦ ὁποίου τὸ σεπτὸν λείψανον ἔχομεν ἐν μέσῳ ἡμῶν. Σάν σήμερα ἐδόθη εἰς τὸ Νεογέννητον Θεῖον Βρέφος τῆς Βηθλεὲμ τὸ ὄνομα Ἐκεῖνου, τὸ ὁποῖον ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐνετίλατο νά δοθῇ, Ἰησοῦς, πού σημαίνει Σωτήρ. Καὶ σήμερον, διὰ τῆς περιτομῆς Του, τὴν ὁποία καταδέχεται, ὁ Κύριος ἔρχεται νά ἀπαλλάξῃ ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν παθῶν καὶ ἔρχεται νά μᾶς δώσῃ τὸ μήνυμα τῆς καινούργιας ζωῆς, τῆς ζωῆς πού ἔχει ὡς περιεχόμενόν της τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Διότι αὐτὴν τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀνάμεσα στὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον φέρνει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἄνθρωπος ὅμοιος μὲ ἡμᾶς, χωρὶς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νά μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν, καὶ ἡ θυσία Του εἶναι ἀκριβῶς ἐκείνη πού μᾶς ἐλευθερώνει. Καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς διὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, εἰσῆλθε στὸν κόσμον ἡ ἁμαρτία καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, ἔτσι νυδόκησεν ὁ Θεός, διὰ τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου Του, νά καταργηθῇ ἡ ἁμαρτία, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νά φέρῃ μέσα εἰς τὸν κόσμον ὁ Ἰησοῦς, διὰ τοῦ θανάτου του, μὲ τὸν ὁποῖον νεκρώνει τὸν θάνατον, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Γι' αὐτὸ καὶ λέγεται Ἰησοῦς, γι' αὐτὸ καὶ εἶναι

ὁ Σωτήρ. Εἶναι Ἐκεῖνός πού μᾶς λυτρώνει, εἶναι Ἐκεῖνος πού μᾶς ἐλευθερώνει, εἶναι Ἐκεῖνος πού μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ ὅ,τι ἡμεῖς ἔχομε μολύνει τὴν ὑπαρξή μας, μὲ ἀστοχίες, μὲ ἁμαρτίες, μὲ λανθασμένες ἐπιλογές. Καὶ πρέπει νά συνειδητοποιήσωμεν, ἀδελφοί μου, πὼς κάθε ἀστοχία εἰς τὴν ζωὴν μας ἔχει συνέπειες εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς ζωῆς μας. Κάθε ἀστοχία ἔχει συνέπειας καὶ αἱ κυριώτεραι συνέπειαι εἰς τὴν ὑπαρξιακὴν διάστασιν τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ὁ καρπὸς τῆς ἁμαρτίας, εἶναι ἡ φθορά καὶ ὁ θάνατος, ὃχι μόνο ὁ βιολογικὸς ἀλλὰ ὁ πνευματικὸς κυρίως. Καὶ δυστυχῶς δὲν συνειδητοποιοῦμε ποία εἶναι ἡ ἀλήθεια πού ἔχει σχέσιν μὲ τὴν φύσιν τῶν ὄντων. Καὶ δὲν ἀξιολογοῦμε αὐτὰ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ἀντιμετωπίζουμε μὲ ἐπιπολαιότητα, ἐπιφανειακῶς δηλαδή. Ὅλα αὐτὰ μέσα εἰς

την Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν σηματοδοτοῦν καί νοηματοδοτοῦν τήν πορείαν τῆς ζωῆς μας. Ἀποκαλύπτουν τό τί εἶναι αὐτό πού ὑπάρχει ἀπέναντι μας, ὡς μυστήριον ζωῆς, μᾶς ἀποκαλύπτει τί βρίσκεται πίσω ἀπό τό κεφάλαιον τῆς πίστεως, τί κρύβεται πίσω ἀπό κάθε λέξιν, πού ὑπάρχει μέσα εἰς τήν Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν, εἴτε ὡς ὅρος λατρείας, εἴτε ὡς μήνυμα εὐαγγελίου, εἴτε ὡς μήνυμα διδασκαλίας. Καί ὅ,τι ὑπάρχει μέσα εἰς τήν Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν, ὑπηρετεῖ ποῖον λέτε; Ἐσένα καί ἐμένα καί ὅλους ἐμᾶς. Ὅ,τι τελεῖται εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν, ὅ,τι ὑπάρχει εἰς τήν Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν, ὑπάρχει γιά ἐμᾶς, ἀφοῦ καί ὅ,τι ἐδημιούργησεν ὁ Θεός εἰς αὐτόν τόν κόσμον, τό ἐδημιούργησεν γιά ἐμᾶς, ἀφοῦ καί τό μυστήριον τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου, εἶναι μυστήριον ὑπέρ νοῦν καί μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος ὅλο νά τό βιώνῃ. Καί αὐτό γιά ἐμᾶς τό ἔκανε ὁ Θεός. Διπλαδὴ ἡ ζωὴ εἶναι γεμάτη ἀπὸ δῶρα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί ἐμεῖς σ' αὐτά τά δῶρα γυρνᾶμε τήν πλάτην ἢ τά ἀτενίζουμε, τά βλέπουμε διπλαδὴ, μέ ἓνα μάτι ἐπιπολαιότητας καί προσκαίρου προοπτικῆς. Γι' αὐτό καί ὁ Μέγας Βασίλειος, πού ἔχουμε τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν, νά ἔχουμε τό δεξιὸ τοῦ χέρι ἐδῶ, τὴν δεξιάν καί τιμίαν καί ἁγίαν χεῖρα τοῦ, καθὼς ἐορτάζομεν σήμερον τὴν μνήμην του, εἶναι ὁ Ἱεράρχης ἐκεῖνος πού μᾶς δείχνει τὸν δρόμον τῆς ἀγάπης, τὸν δρόμον τῆς πίστεως, τὸν δρόμον τῆς ὁμολογίας, τὸν δρόμον πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Καί μᾶς εὐλογεῖ σήμερον ὁ Μέγας Βασίλειος, εὐλογεῖ τὴν Μητρόπολιν μας, τὸν δῆμον, τὴν πόλιν μας. Ὁ Μέγας Βασίλειος σήμερον, ἡμέρα ἐορτῆς του, ἀνάμεσά μας. Καί αὐτό τό γεγονός νά τό ἀξιοποιήσωμεν πνευματικῶς καί καθὼς θὰ προσκυνοῦμεν τό Ἅγιον Λείψανον, αἰσθανθεῖτε τὴν εὐωδίαν τὴν ἄρρητον. Εἶναι ἡ εὐωδία τῆς χάριτος, εἶναι ἡ εὐωδία τῆς ἀφθαρσίας, εἶναι ἡ εὐωδία ἡ ὁποία φανερώνει τό μυστήριον τῆς καινῆς κτίσεως, εἶναι ἓνα σημάδι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, εἶναι μία εὐλογία ξεχωριστὴ γιά ὅλους μας. Καί νά προσέξωμεν μίαν λεπτομέρειαν, ἀδελφοί μου. Τὰς ἡμέρας πού ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία ἔχει μεγάλες γιορτὲς ἔρχεται καί ὁ διάβολος καί σπίνει μεγάλα πανηγύρια. Ὅλες τίς μεγάλες ἡμέρες φροντίζει νά ἀποπροσανατολίξῃ τὸν ἄνθρωπον καί ἐνῶ τό αἷτιον τῶν πανηγύρεων μας εἶναι πνευματικόν, χάνομεν τὴν οὐσίαν καί τό περιεχόμενον τῆς πανηγύρεως καί μένουμε εἰς τό περίβλημα. Χάνομεν διπλαδὴ τὸν

καρπὸν καί μένομεν μέ τὰ φλούδια, διότι καί τὰ γλέντια καί οἱ εορτὲς καί τὰ τραγούδια καί ὅλα αὐτὰ τὰ σχήματα τῆς ἐξωτερικῆς χαρᾶς καί πανηγύρεως εἶναι τό περίβλημα, εἶναι τὰ φλούδια γύρω ἀπὸ ἓναν καρπὸ καί ὁ καρπὸς εἶναι τό γεγονός. Τό γεγονός εἶναι ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ σάρκωσις τοῦ Λόγου, εἶναι ἡ περιτομὴ τοῦ Κυρίου κατὰ σάρκα, εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Αὐτὲς οἱ εορτὲς ὅμως ἔχουν περιεχόμενον, ἔχουν οὐσίαν καί πρέπει νά χαροῦμεν καί νά ἀπολαύσωμεν τὰ ἀγαθὰ πού ὁ Θεὸς μᾶς χαρίζει, ἔχοντας ὅλοι μέσα μας, τό αἷτιον τῆς χαρᾶς καί τὴν πηγὴν τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Εὐχομαι, λοιπόν, μέ ὅλην μου τὴν ψυχὴν καί μέ ὅλην μου τὴν ἀγάπην, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτὴρας καί Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, νά ἔρθῃ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ καθενὸς προσωπικῶς καί νά γίνῃ ὁ προσωπικὸς σωτὴρ τοῦ καθενός, γιατί εἶναι ὁ Σωτὴρας μας. Ἀπὸ μᾶς ἐξαρτᾶται νά Τὸν δεχθοῦμε. Ὑπάρχει μία ὠραία εἰκόνα, ὅπου στέκεται ὁ Κύριος καί χτυπάει τὴν θύραν τῆς ψυχῆς: *«ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω»*. Στέκεται ἔξω ἀπὸ τὴν πόρταν τῆς καρδίας μας ὁ Χριστός καί χτυπά τὴν πόρταν καί ὅλοι ξερετε ὅτι αὐτὴ ἡ πόρτα ἔχει τό χερούλι ἀπὸ μέσα. Διπλαδὴ ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται ἂν θὰ Του ἀνοίξομεν, ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται ἂν θὰ Τὸν δεχθοῦμεν καί αὐτό εἶναι τό μεγαλεῖον τῆς ἀγάπης Τοῦ, πού φανερώνεται μέσα ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν, μέ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπροίκισε, δίνοντάς μας ὅλας τίς δωρεές καί ὅλα τὰ ἀγαθὰ. Εὐχομαι, λοιπόν, ὁ καθένας μας νά ἀνοίξῃ τὴν πόρταν τῆς ψυχῆς του καί νά βάλομεν ὅλοι μέσα εἰς τὴν ζωὴν μας τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Γιατί μόνον ὁ Ἰησοῦς μπορεῖ νά ἀλλάξῃ τὴν ζωὴν μας, μόνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μπορεῖ νά δώσῃ νόημα μέ προοπτικὴν, μόνον ὁ Ἰησοῦς παραμένει ἀμετάκλητος εἰς τὰς ὑποσχέσεις Του. Αὐτό πού μᾶς ὑπόσχεται, μᾶς τό δίνει. Δέν ἀφίσταται τῆς ὑποσχέσεώς Του, δέν ἀφίσταται τῆς Διαθήκης Του. Λοιπόν, ἡ Διαθήκη Του εἶναι σφραγισμένη μέ τὸ αἷμα Του, καί τό πρῶτο αἷμα, τό ἔχει προσφέρει ὁ Κύριός μας μέ τὴν σημερινὴν τελετὴν, τῆς Περιτομῆς, γιὰ νά μᾶς ἀπαλλάξῃ ὅλους μας ἀπὸ τὴν φθορὰν τῶν παθῶν καί ποικίλων ἄλλων ἀδυναμιῶν μας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ εὐλογία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, νά εἶναι πλούσια εἰς τὴν ζωὴν ὅλων μας, εἰς τὴν ζωὴν τοῦ τόπου μας καί τῆς πατρίδος μας.

Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχες (30 Ἰανουαρίου)

ἀρχιμ. Νικοδήμου Σκρέττα
Ἐπίκ. Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Τόμους πολλούς καί μεγάλους θά μπορούσαν νά συναποτελέσουν τά ὅσα στὸν ὀρίζοντα τοῦ παρελθόντος εἰπώθηκαν καί γράφθηκαν καί ἀπὸ ἀπλούστερους, ἀλλὰ καί ἀπὸ ἄνδρες σοφούς καί ἐπιστήμονες, γιὰ τοὺς ὄντως τρισμέγιστους ἁγίους, διδασκάλους καί πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες, τὸ Μέγα Βασίλειο, τὸ Γρηγόριο Θεολόγο, τὸν Ἰωάννη Χρυσόστομο. Καί θά ἦταν τόσα πολλά αὐτά πού θά μπορούσαν ἀκόμη νά γραφοῦν καί νά εἰπωθοῦν γιὰ τὰ φωτεινά πρόσωπά τους, καθὼς αὐτοί στάθηκαν «θείου φωτός δοχεῖα», ἀλλὰ καί «ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερώματος», τῆς χορείας τῶν ἁγίων, ὥστε οἱ παλαιοὶ τόμοι θά φαίνονταν πολὺ ὀλίγοι στους νέους πλουτισμούς (ἐπιστημονικούς, θεολογικούς, πνευματικούς καί ἠθικούς) πού ἔχει χαρίσει ἡ πολυσύνθετη μεγαλωσύνη τους.

Τό μικρό, λοιπόν, τοῦτο κείμενο, ὡς ἀπλό καί ταπεινὸ ἄρτυμα λόγου, δέν μπορεῖ παρὰ νά διακοσμήσει σεμνὰ τὴ σεπτὴ τους μνήμη καί, μὴ προκρίνοντας τίς ἱστορικές, φιλοσοφικές, θεολογικές καί γενικά θεωρητικές ἀναφορές σ' αὐτές, νά σταθεῖ σέ τρία, ὅπως οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι πατέρες, σημαντικά χαρακτηριστικά τῆς ζωῆς τους.

Ὑπῆρξαν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες στό βάθος τοῦ χρόνου, ἀλλὰ καί παραμένουν στήν τιμὴ καί τὴ μνήμη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ Ἅγιοι, Διδάσκαλοι, καί Πατέρες. Χαρακτηριστικά με διαχρονικὴ ἀξία, γιατί δέν ἀναφέρονται μόνο σέ κείνους καί τὴν ἐποχὴ καί ἰδιαίτερα στό σύγχρονο κόσμο. Σε ἓνα κόσμο δηλαδή, πού εἶναι περισσότερο ἀπὸ προφανές ὅτι παραπαίει ἀνάμεσα στίς ἀξίες πού ἀπαρνιέται καί στίς ἀπαξίες πού ἐγκολπώνεται, ἀνάμεσα

Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχαι

σὴν ἀγιότητα πού περιγελάει καί σὴν ἁμαρτία πού θάλπει, ἀνάμεσα στή νοουθεσία πού ἀπορρίπτει καί σὴν ἔνοχὴ σιωπὴ πού προκρίνει, ἀνάμεσα στίς εὐλογημένες γονικές εὐθύνες, πού ἐξαιτίας τοῦ κόπου τους τίς παραμελεῖ, καί σὴν ἀδιαφορία, τὴν ἀμέλεια καί τὴν ἀναπαντική ζωὴ πού προτιμᾷ.

Ἦταν λοιπόν Ἅγιοι. Δηλαδή ἄνθρωποι τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἐγκράτειας, τῆς προσευχῆς, τῆς νηστείας, τῆς καθαρότητος. Ἄνθρωποι στοὺς ὁποίους ὁ βίος συμπορευόταν μέ τὸ λόγο καί ὁ λόγος μέ τὴ ζωὴ. Οἱ θεωρητικές ἀποτυπώσεις τῶν συγγραμμάτων τους δέν ἦταν ἄλλο παρὰ ἡ καταγραφή τῶν βιωμάτων καί τῶν ἐμπειριῶν τῆς θείας ζωῆς τους καί τοῦ ἀτίμητου παραδείγματός τους. Ἀγωνιστές μέχρι τὸ τέλος. Ὅχι τρομοκρατημένοι ὁσφυοκάμπτες ἢ ταλαίπωροι κόλακες μπροστὰ στους ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἢ σὴν ἁμαρτία καί τὴ διαφθορὰ τῆς ἐποχῆς τους. Δηλαδή ἥρωες τῆς θεωρίας καί τῆς πράξης, τῶν λόγων καί τῆς ζωῆς. Πρότυπα αἰώνια καί παραδείγματα ἀξεπέραστα, ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς σημερινούς δασκάλους καί γιὰ τοὺς

σημερινούς γονιούς. Όχι τόσο στή θεωρία, όσο στήν πράξη. Όχι τόσο γιά τό πώς εἶναι ἀνάγκη νά σκεφτόμαστε, ἀλλά γιά τό πώς εἶναι ἀνάγκη νά ζοῦμε δίπλα στά παιδιά μας. Τελικά γιά τό πώς θά μπορέσουμε νά σταθοῦμε γι' αὐτά γνήσια πρότυπα καί ἀληθινά ὑποδείγματα. Συμπορευτές καί ὄχι ἐπιτιμητές, συνοδοιπόροι καί ὄχι ἀποπροσανατολιστές, συμβοηθοί καί ὄχι μόνον ἀπαιτητές, ἀνθρωποι ὁλοκληρωμένοι καί σοφοί καί συνετοί, πού θά κατανοοῦν στοχεύοντας στίς ἄριστες λύσεις, καί ὄχι ἀνθρωποι τυχόν μικρόψυχοι καί ὀλιγόθυμοι πού οἱ ἴδιοι θά τά δημιουργοῦν ἢ θά τά ἐπιτείνουν.

Ἦταν καί Διδάσκαλοι οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, οἱ τιμώμενοι ἀκόμη ἐπισήμως ὡς προστάτες ἀπό τήν Παιδεία τῆς Πατρίδας μας. Ἀπλῶς ἦταν ἀνθρωποι τῶν γραμμάτων καί τῆς παιδείας, ὄχι τόσο μέ τήν εἰδική ἔννοια τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλά μέ τή γενική ἔννοια τῆς ἀγωγῆς καί τῆς παιδαγωγίας καί ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα τῶν νέων καί τῶν παιδιῶν. Ἦ ἐκεῖνοι, δηλαδή, ὅ,τι θά ἔπρεπε νά εἴμαστε καί μεῖς σήμερα, εἴτε ὡς δάσκαλοι εἴτε ὡς γονεῖς, εἴτε ὡς παιδαγωγοί μέ τό εὐρύτερο καί γενικότερο περιεχόμενο του.

Πλὴν ὅμως τοῦτο τό δεύτερο χαρακτηριστικό εἶναι ἅμεσα συνδεδεμένο μέ τό πρῶτο. Ὅταν δέν ὑπάρχει ἠθικός βίος, δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει γνήσιος καί ἀνυπόκριτος ἠθικός λόγος. Ὅταν λείπει τό παράδειγμα τῆς ζωῆς, τά λόγια, ὅσο ὠραία καί ἐντυπωσιακά κι ἂν εἶναι, κατανοοῦν ἐνοχλητικά ἔως καί γελοῖα, ἀκόμη καί σ' αὐτά τά μικρά μας παιδιά. Διότι, ἐνῶ ἐμεῖς πολλές φορές τά ἀγνοοῦμε ἐξαιτίας τῆς ὑποτιθέμενης ἀνωριμότητάς τους, ἐκεῖνα κατέχουν ἀπό τό Θεό ὡς δῶρημα τό πιό εὐαίσθητο πνευματικό αἰσθητήριο, γιά νά διακρίνουν τό ἀληθινό ἀπό τό ψεύτικο, τό γνήσιο ἀπό τό νόθο, τό αὐθεντικό ἀπό τό κίβδηλο, τό χρυσάφι ἀπό τό κάρβουνο, τήν τιμότητα ἀπό τήν ὑπόκριση.

Τέλος οἱ μακαριστοί Ἱεράρχες ἦταν καί Πατέρες. Πνευματικοί πατέρες τοῦ ποιμνίου τους. Ἀκάματοι ἐργάτες στόν ἀμπελώνα τῆς κοινωνίας. Ποιμένες χαρισματικοί καί ὄχι μισθωτοί βοσκοί πού ἐγκαταλείπουν τήν ποιμήνη στό πρῶτο φόβητρο τοῦ ὁποίου

λύκου. Πατέρες πού χαίρονται πνευματικά τήν πρόοδο καί τήν ἀγάπη τῶν παιδιῶν τους μάλιστα τήν ἴδια στιγμή σήκωναν μέχρι θανάτου τίς εὐθύνες, τούς κόπους, τίς θυσίες, τίς ταλαιπωρίες καί τά προβλήματα πού συνακολουθοῦν τή γενική ιδιότητα.

Αἰώνια παραδείγματα τοῦ ἁφθάρτου ἥθους καί τοῦ ταπεινοῦ ἀρχοντικοῦ τρόπου τῆς Ὁρθοδοξίας γιά τούς γονεῖς ὅλων τῶν ἐποχῶν. Τούς πατεράδες καί τίς μανάδες πού συνεχίζουν μέσα στόν κόσμο τοῦτο τό μυστήριο τοῦ δημιουργικοῦ ἔργου τοῦ Θεοῦ. Ἔργο ζωῆς πού ὁλοκληρώνεται μέ τή χαρισματική συνδημιουργία τους ὄχι μόνο γεννώντας παιδιά, ἀλλά καί ἀνασταίνοντάς τα σωματικά, πνευματικά, γνωστικά καί ἠθικά.

Τούτη τήν ιδιότητα τοῦ ἀγίου καί ἠθικοῦ ἀνθρώπου.

Τούτη τήν ιδιότητα τοῦ παιδαγωγοῦ, μέ τήν εἰδική καί γενική ἔννοια τοῦ ὄρου.

Τούτη τήν ιδιότητα τοῦ γονιοῦ, τοῦ Πατέρα καί τῆς Μάνας τῶν παιδιῶν μας, εἶναι ἀνάγκη ἀδήριτη νά τίς ἀναλογιστοῦμε σήμερα τίμια καί ταπεινά μπροστά στόν καθρέφτη τῆς ταπεινῆς μεγαλωσύνης τῶν τριῶν ἁγίων, διδασκάλων καί πατέρων μας, γιατί τούτη ἡ ταπεινή, ἡ φωτεινή καί δημιουργική τιμιότητά μας δέν μπορεῖ παρά νά εἶναι ἡ πιό γνήσια καί ἡ πιό μεγάλη τιμή τῆς μνήμης τους καί τῆς ἀγιωσύνης τους.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες,
Τοιχογραφία στήν αἶθουσα τελετῶν τῆς
Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς.

Ἡ προσευχή στήν Ἁγία Γραφή

Πρωτοπρ. Ἀναστασίου Παρούτογλου
Γεν. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Ἡ προσευχή εἶναι βαθειά ριζωμένη στίς ψυχές τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἀρχή, μετά τήν ἔξωσιν τῶν Πρωτοπλάστων ἀπό τόν Παράδεισον, γιατί ἔγινε ἀνάγκη τῆς ἀδύναμης καί ταλαίπωρης φύσης τοῦ ἀνθρώπου. Ἀνοίγοντας τήν Ἁγία Γραφή, ἀπό τό πρῶτο βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, θά συναντήσουμε τήν προσευχή σύντροφο τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἀβραάμ καί ὅλοι οἱ Πατριάρχες, ὁ Μωϋσῆς, ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, στηρίζονταν στήν προσευχή.

Κάποιος πού μελετᾷ τή Γραφή διαπιστώνει ὅτι ἡ προσευχή ἦταν τό πλέον πρόσφορο ὄπλο στά χέρια τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ. Ἡ προσευχή ἦταν καταφύγιο σωτηρίας σέ στιγμές θλίψεων, ἀλλά καί σέ στιγμές χαρᾶς καί εὐφροσύνης αἰτία δοξολογίας. Καμιά τελετή, κανένα ἔργο δέ γινόταν, ἂν δέν προηγεῖτο κάποια προσευχή. Αὐτό βέβαια τό υἱοθέτησε καί ἡ Ἐκκλησία μας καί, ὅπως βλέπουμε στό Εὐχολόγιο ὑπάρχουν εὐχές-προσευχές γιά κάθε περίσταση.

Ἄς δοῦμε, λοιπόν, κάποια παραδείγματα πρῶτα ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη. Μέ τήν προσευχή ὁ Ἰσαάκ ἔλυσε τήν στερίωση τῆς γυναίκας του Ρεβέκκας (Γέν. 25,21). Μέ τήν προσευχή του ὁ Μωϋσῆς πολλές φορές ἔσωσε τό λαό του ἀπό ἀμέτρητους κινδύνους; Στόν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἀναφέρεται ὅτι μέχρι καί ὁ ἥλιος σταμάτησε καί παρατάθηκε ἡ ἡμέρα, γιά νά νικηθοῦν οἱ ἐχθροί (Ἰησοῦς Ναυῆ 10, 12-13). Ὁ βασιλιάς Ἑζεκίας πέφτει ἄρρωστος «*ἕως θανάτου*» καί τόν πληροφορεῖ ὁ προφῆτης Ἡσαΐας ὅτι θά πεθάνει. Ἀμέσως ἀρχίζει προσευχή μετά δακρύων καί ὁ Κύριος τόν ἀκούει καί τοῦ ἀπαντᾷ: «*ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, εἶδον τά δάκρύνά σου, ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαι σε... καί προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πεντεκαίδεκα ἔτη...*». (Δ'Βασ. 20,1-6). Ἡ βασίλισσα Ἑσθήρ μέ τήν προσευχή της ἔσωσε τόν Ἰουδαϊκό λαό ἀπό τή σφαγή (Εσθήρ 5, 1). Ὁ προφῆτης Δανιήλ, ὅπως ἀναφέρεται στό ὁμώνυμο βιβλίο του, μέ τήν προσευχή του γνώρισε μέ ἀποκάλυψη Θεοῦ τόν χρόνο ἐρχομοῦ τοῦ Μεσσία καί τό τέλος τοῦ κόσμου. Ὁ Βασιλιάς Δαυὶδ ἔγινε συνώνυμος μέ τήν προσευχή. Ὅλοι γνωρίζουμε τό «Ψαλτήρι τοῦ Δαυὶδ». Μήπως καί ἡ Παναγία μας δέν εἶναι καρπὸς προσευχῆς τῶν ἀτέκνων γονέων της, τοῦ Ἰωακείμ καί τῆς Ἄννας;

Στήν Καινὴ Διαθήκη ἡ προσευχή εἶναι τό θεμέλιο πού στηρίζει τό πνευματικὸ οἰκοδόμημα τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν μαθητῶν τοῦ Ναζωραίου. Εἶναι ἡ δύναμη τῆς πνευματικῆς προόδου καί σωτηρίας.

Στὴν ἐποχὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ προσευχή λαμβάνει ἄλλη διάσταση. Ἐνῶ στήν Παλαιά Διαθήκη ἡ προσευχή περιοριζόταν μόνο στοὺς οἰκείους καί ὁμοεθνεῖς, τώρα διευρύνεται καί συμπεριλαμβάνει καί τοὺς ἐχθροὺς ἀκόμα: «*προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς*». Τὴ διάσταση αὐτὴ ἔδωσε ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς μέ τό λόγο Του καί τό παράδειγμά Του. Μέ τήν προτροπὴ «*αἰτεῖτε, καί δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καί εὐρήσετε, κρούετε, καί ἀνοιγήσεται ὑμῖν*» (Λουκ. 11,9) τήν προσευχή ἐννοοῦσε. Στούς μαθητὲς Του ἔλεγε νά ἀγρυπνοῦν καί νά προσεύχονται (Μάρκ.13, 33).

Δέν ἀρκέσθηκε ὁ Κύριος μόνο στό νά συμβουλευεῖ γιά προσευχή, ἀλλὰ πρῶτος Αὐτὸς προσευχόταν «*ἢν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ*» (Λουκ. 6, 12). Εἶναι δέ χαρακτηριστικὴ ἡ «*Ἀρχιερατικὴ προσευχή Του*» πού ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Καί πρέπει νά ἐπιμενουμε λέγει στήν προσευχή μας καί γιά τοῦτο εἶπε καί τήν παραβολή τοῦ «*ἀδίκου κριτῆ καί τῆς ἀδικουμένης χήρας*» (Λουκ. 18,1-8). Γιά νά μᾶς ἐνθαρρύνει, μᾶς βεβαιώνει ὅτι «*πάντα ὅσα ἐάν αἰτήσῃτε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψετε*». (Ματθ. 21,22).

Μετά τήν Ἀνάληψή Του στοὺς οὐρανοὺς, ἡ προσευχή ἔγινε ἀχώριστος σύντροφος τῶν μαθητῶν Του, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ Λουκᾶς, «*ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καί τῇ δεήσει*». (Πράξ. 1,14).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέ τὴ σειρά του ἀπευθυνόμενος συμβουλευε τοὺς χριστιανούς τῆς Ρώμης νά προσκαρτεροῦν στίς προσευχές, «*τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες*» (Ρωμ. 12,12.) Καί ὁ Ἀπόστολος Πέτρος τό ἴδιο κάνει: «*νήψατε εἰς τὰς προσευχάς*» (Ἀ'Πέτρου 4,7).

Ὅλα ὅσα δίδαξε ὁ Κύριος καί οἱ Ἀπόστολοι τὰ παρέλαβε καί τὰ ἐφαρμόζει ἡ Ἐκκλησία, μέ τίς διάφορες Ἱερές της Ἀκολουθίες.

Μεγάλη εἶναι καί ἡ συμβολὴ ἐκείνων τῶν παλαιῶν Ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου στὴ διάδοση καί χρῆση τῆς προσευχῆς στόν πιστό λαό τοῦ Κυρίου. Καί οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μέ τίς προσευχές πού συνέταξαν, βοήθησαν τὰ μέγιστα στό νά γίνει ἀνάγκη ἡ προσευχή.

Συμπερασματικά, πρέπει κάθε χριστιανός, ἂν θέλει νά προσδεύει πνευματικὰ στὴ ζωὴ του καί νά ἔχει τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου, θά πρέπει νά μάθει νά προσεύχεται σωστά καί συχνά. Ἡ συνεχὴς μνήμη τοῦ Θεοῦ στό νοῦ μας ἀγιάζει τόν ἄνθρωπο καί τόν θωρακίζει στίς προσβολές τοῦ πονηροῦ. Οἱ ὠφέλειες ἀπὸ τὴν προσευχή εἶναι μέγιστες. Ἀπὸ αὐτὴν λαμβάνουμε πλοῦτο ἀδιάφθορο καί σωτηριώδη.

Ζητήματα Λειτουργικής Ἀγωγῆς

Πότε εἵμαστε ὄρθιοι καί πότε καθόμαστε κατά τήν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας

Πρωτοπρ.
Ἀθανασίου Κατζίγκᾶ

Πολλοί χριστιανοί μας διερωτῶνται πότε πρέπει νά κάθονται καί πότε νά εἶναι ὄρθιοι στόν ἱερό Ναό. Αὐτό ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νά κάθονται, ὅταν δέν πρέπει ἢ νά στέκονται ὄρθιοι χωρίς λόγο.

Στούς Ναούς μας βέβαια ὑπάρχουν μερικά καθίσματα, τά ὁποῖα ὅμως δέν φθάνουν γιά ὅλους τούς ἐκκλησιαζομένους. Κι αὐτό ὄχι γιατί δέν ὑπάρχουν χρήματα γιά τήν προμήθεια καί ἄλλων καθισμάτων, ἀλλά γιατί ὁ χώρος τῶν Ναῶν μας εἶναι σχετικά μικρός, καί μέ τήν τοποθέτηση καθισμάτων μειώνεται ἡ χωρητικότητά τους.

Ἔτσι, γιά νά χωροῦν περισσότεροι ἄνθρωποι μέσα στούς Ναούς μας, ἀφήνεται ἓνα μεγάλο τμήμα τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου χωρίς καθίσματα.

Κατ' ἀρχήν θά πρέπει νά τονίσουμε ὅτι στή θεία Λατρεία κατά προτίμηση πρέπει νά εἵμαστε ὄρθιοι. Ἐπομένως κατά τή διάρκεια τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, οἱ πιστοί πρέπει νά

παραμένουν ἀπό τήν ἀρχή μέχρι τήν Ἀπόλυση ὄρθιοι, ὅταν καί ὅσοι μποροῦν.

Ἡ κούραση εἶναι βέβαια πρόβλημα, ἀλλά, ὅταν ὑπάρχει ἀνάλογη διάθεση, σιγά-σιγά, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ γίνεται ἄσκηση. Οἱ πιστοί πού ἀποφασίζουν νά ὑποστοῦν αὐτόν τόν κόπο, γιά χάριν τοῦ Θεοῦ, ἔχουν περισσότερες εὐλογίες.

Θά δώσουμε, λοιπόν, μερικές γενικές ὁδηγίες, πού δίνουν ἀπάντηση στό θέμα μας καί διαφωτίζουν ἄρκετά, ὥστε νά γνωρίζουμε ὅλοι μας πότε ἐπιτρέπεται νά καθίσουμε καί ὅτι ὑπάρχουν μερικές στιγμές τῆς Θείας Λειτουργίας, πού ὅλοι πρέπει νά στέκονται ὄρθιοι. Οἱ στιγμές αὐτές εἶναι οἱ ἑξῆς, κατά σειρά:

1) Ἀπό τό Δοξαστικό τῶν Αἰνῶν καί κατά τή διάρκεια τῆς Δοξολογίας, εἵμαστε ὄρθιοι.

2) Στήν ἀρχή τῆς Θείας Λειτουργίας, ὅταν ὁ Ἱερέας ἀπαγγέλλει τό «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς...*», ὅλοι εἵμαστε ὄρθιοι καί στό ἄκουσμα τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἀγίας Τριάδος κάνουμε τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ μέ εὐλάβεια.

Κατόπιν μποροῦμε νά καθίσουμε. Ἐάν λειτουργεῖ ὁ Ἐπίσκοπος σηκωνόμαστε τή στιγμή πού στά «*Εἰρηνικά*» μνημονεύεται τό ὄνομά του, κάνοντας ὑπόκλιση. Αὐτό σέ ἔνδειξη σεβασμοῦ πρὸς τόν Ἐπίσκοπο καί γιά νά δεχθοῦμε τήν εὐλογία του πού μᾶς δίδει ἐκείνη τή στιγμή.

Θά πρέπει νά προσέξουμε τό πῶς καθόμαστε καί τό πῶς σηκωνόμαστε, γιατί τή στιγμή ἐκείνη δημιουργεῖται θόρυβος καί ἀταξία.

3) Ὅταν ψάλλονται τά Ἀντίφωνα, δηλ. τό «*Ταῖς πρεσβίαις τῆς Θεοτόκου*» καί τό «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ*», εἵμαστε ὄρθιοι.

4) Ὅρθιοι εἵμαστε ὅταν ἀρχίζει ἡ μικρή Εἵσοδος μέ τή λιτάνευση τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ἄλλωστε ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερέας θά δώσουν τό παράγγελμα «*Σοφία Ὁρθοί.*», δηλ. νά ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, τό ἱερό Εὐαγγέλιο. Ὅλοι ὄρθιοι.

5) Καθόμαστε μετά τήν Εἵσοδο κατά τή διάρκεια πού ψάλλονται τά Ἀπολυτίκια.

6) Ὅταν ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος, εἵμαστε ὄρθιοι καί κάνουμε τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ μέ εὐλάβεια.

7) Καθόμαστε, ὅταν ἀπαγγέλλεται ὁ Ἀπόστολος.

8) Μετά τήν ἀπαγγελία τοῦ Ἀποστόλου σηκωνόμαστε καί παραμένουμε ὄρθιοι κατά τή

διάρκεια πού ψάλλεται τό «*Ἀλληλουιάριο*», μέχρι καί τό πέρας τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Ἄλλωστε αὐτό εἶναι καί τό παράγγελμα τοῦ Διακόνου «*Σοφία ὁρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου*».

9) Ὅταν ἐκφωνοῦνται τά «*Κατηχούμενα*», εἴμαστε καθισμένοι, σπκωνόμαστε στίς δυό εὐχές τῶν πιστῶν.

10) Μέ τήν ἔναρξη τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου θά σπκωθοῦμε ὄρθιοι καί θά παραμείνουμε στήν ὀρθία θέση μέχρι νά τελειώσῃ ἡ Μεγάλη Εἵσοδος.

11) Ὅρθιοι εἴμαστε κάθε φορά πού ὁ Ἱερέας μᾶς θυμιάζει ἢ μᾶς εὐλογεῖ ἀπό τήν ὡραία Πύλη.

12) Κατά τή διάρκεια τῆς ἐκφωνήσεως τῶν «*Πληρωτικῶν*», ἔχουμε τή δυνατότητα νά καθίσουμε. Θά σπκωθοῦμε, ὅμως, τή στιγμή πού ὁ Ἱερέας βγαίνει στήν ὡραία Πύλη λέγοντας τό «*Εἰρήνη πᾶσι*» καί θά παραμείνουμε ὄρθιοι, κατά τή διάρκεια τῆς ἀπαγγελίας τοῦ «*Πιστεύω*». Μετά ἀπ' αὐτό συνεχῶς θά στεκόμαστε ὄρθιοι, διότι μέ τό παράγγελμα τοῦ Ἱερέα ἢ τοῦ Διακόνου «*Στῶμεν καλῶς στῶμεν μετὰ φόβου*» ἀρχίζει τό σημαντικότερο τμῆμα τῆς θείας Λειτουργίας, πού εἶναι ἡ Ἁγία Ἀναφορά, δηλ. ἡ εὐλογία τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου καί ἡ μεταβολή τους σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Θά παραμείνουμε ὄρθιοι, μέχρις ὅτου ὁ Ἱερέας, μετὰ τήν ψαλμωδία τοῦ «*Ἀξιόν ἐστιν*», βγεῖ στήν ὡραία Πύλη καί εὐλογήσῃ λέγοντας τό «*Καί ἔσται τά ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ*».

13) Στή συνέχεια μποροῦμε νά καθίσουμε. Θά σπκωθοῦμε ὅμως, ὅταν θά ἀκούσουμε τό παράγγελμα γιά τήν ἀπαγγελία τοῦ «*Πάτερ ἡμῶν*» καί θά παραμείνουμε ὄρθιοι μέχρι τό «*Πρόσχωμεν. Τά Ἅγια τοῖς ἁγίοις*».

14) Τήν ὥρα πού ψάλλεται τό «*Κοινωνικόν*» καθόμαστε, ἀλλά μόλις θά ἐμφανιστεῖ ὁ Ἱερέας στήν ὡραία Πύλη, μέ τό ἅγιον Ποτήριον στά χέρια, καλώντας τούς πιστούς στή θεία Μετάληψη μέ τό «*Μετὰ φόβου Θεοῦ*», θά σπκωθοῦμε καί θά παραμείνουμε ὄρθιοι μέχρι τήν Ἀπόλυση τῆς θείας Λειτουργίας.

Εἶναι ἀλήθεια πώς δέν ὑπάρχουν εἰδικές διατάξεις πού καθορίζουν τό πότε κάθονται οἱ πιστοί. Αὐτό ρυθμιζόταν ἀπό τά διάφορα παραγγέλματα τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ Ἱερέα σύμφωνα μέ τά ὁποῖα οἱ πιστοί κάθονταν, σπκωνόνταν ἢ ἔκλιναν τά γόνατα.

Στά μοναστήρια ὑπάρχει ἓνα εἶδος ἄγραφου τυπικοῦ, πού καθορίζει πότε στέκονται καί πότε κάθονται οἱ πατέρες. Πότε κατεβαίνουν καί πότε ἀνεβαίνουν στά στασίδια τους. Πότε σκύβουν, πότε καλύπτουν καί πότε ἀποκαλύπτουν τήν κεφαλή.

Στίς Ἑνορίες τά πράγματα δέν εἶναι τόσο ἰδανικά, λόγω τῆς ἀνομοιομορφίας τοῦ ἐκκλησιασματος ἢ τῆς λειτουργικῆς ἀγωγῆς, ἢ ὁποῖα δυστυχῶς σπανίζει.

Στό β' βιβλίο τῶν «*Ἀποστολικῶν Διαταγῶν*» ἔχουμε μία λεπτομερή περιγραφή τῶν λειτουργικῶν συνάξεων, ὅπως αὐτές τελοῦνταν στήν Ἀντιόχεια κατά τό τέλος τοῦ δ' αἰώνα. Σχετικά μέ τό θέμα μας ἀναφέρονται τά ἑξῆς:

«*Καθελέσθω τό πρεσβυτέριον, εἰς τό ἕτερον μέρος οἱ λαϊκοί καθελέσθωσαν μετὰ πάσης ἡσυχίας καί εὐταξίας, καί αἱ γυναῖκες κεχωρισμένως καί αὐταί καθελέσθωσαν, σιωπῇ ἄγουσαι, καί ὅταν ἀναγινωσκόμενον ἦ τό Εὐαγγέλιον πάντες οἱ Πρεσβύτεροι καί Διάκονοι καί πᾶς ὁ λαός σπηκέτωσαν μετὰ πολλῆς ἡσυχίας, οἱ μὲν νεώτεροι ἰδίᾳ καθελέσθωσαν, ἐάν ἦ τόπος, εἰ δέ μή σπηκέτωσαν ὁρθοί. Οἱ δέ τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότες καθελέσθωσαν ἐν τάξει. Τά δέ παιδιά ἐστῶτα προσλαμβανέσθωσαν αὐτῶν οἱ πατέρες καί μητέρες. Αἱ χῆραι καί πρεσβύτες σπηκέτωσαν ἢ καθε-
τοῦτο (τό κήρυγμα) ἔξανα στάντες... τῷ Θεῷ. Μετά ταῦτα ἐστῶτος παντός τοῦ μένου ἡσύχως».*

σαν αὐτῶν οἱ πατέρες καί μητέρες καί αἱ χῆραι καί πρεσβύτες σπηκέτωσαν ἢ καθε-
τοῦτο (τό κήρυγμα) ἔξανα στάντες... τῷ Θεῷ. Μετά ταῦτα ἐστῶτος παντός τοῦ μένου ἡσύχως».

Οἱ ἁγιογράφοι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ

Τρύφωνος Τσομπάνη
Λέκτωρος Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Θέλοντας νά μελετήσῃ κανεὶς τὴν ἱστορία τῆς Θεσσαλονίκης, αἰσθάνεται τὸ δέος πού νιώθει ὁ κάθε πιστὸς μέσα στὴν εὐχαριστιακὴ σύναξη, ὅπου τὰ πάντα εἶναι τόσο μεγάλα καὶ θαυμαστά πού τὸν ξεπερνοῦν, κί αὐτὸς ἓνα μικρὸ ψυχίῳ μέσα στό ἅγιο δισκάριο, πού δέεται ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας, ψελλίζοντας τὸ Κύριε ἐλέησον. Αἰσθάνεσαι τὴ μικρότητά σου, ἐν τῇ μεγαλοσύνῃ σου.

Ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ πόλη θρύλος, ὅπου ἡ Ρωμιοσύνη βάθυνε τίς ρίζες της, πλάτυνε τοὺς ὀρίζοντες της καὶ χάραξε σέ μετώπες τ'ὄνομά της. Ἡ συμβασιλεύουσα καὶ συνοδοιπόρος τοῦ Φαναρίου, ὅπου «*ἡ κάθε πέτρα της ψωμί, μέ τὸ σταυρὸ στή μέση*», ὅπου εἶναι «*ταμειωμένη ἡ ἀνθοφορία τοῦ γένους*» καὶ ἐμφωλεύει σέ χώρους ἱερῆς κατάνυξης ἢ ἐκφέρεται σέ θησαυρίσματα τέχνης. Αὐτὴ ἡ πόλις πού ἀνασαίνει μέ τὰ μνημεῖα της καὶ λαμπρύνεται «*ἀπὸ τὰ φλέγοντα χρώματα τῶν νοπογραφῶν της καὶ τῶν ψηφιδωτῶν τὰς ἰαχές*». Εἶναι ἡ πόλις πού ἔχει τὴ δική της συμμετοχὴ στό χρόνο τῆς ζωῆς μας. Ἡ πορεία της καὶ δική μας πορεία καὶ ἡ ἱστορία της μία λιτανεὶα ἀπὸ τὸ χθές στὸ νῦν καὶ αἰεὶ. Καθὼς ἀφήνεις τὴν πορτάρια τοῦ Ἑπταπυργίου καὶ προσκυνᾷς στὴν τῶν Βλατάδων Μονή, ξανοίγεται μπροστά σου, πορεία ἱστορική, ἔνδοξη, καὶ παρακαταθήκη ἱερή γιὰ ὅλους μας. Ἡ μονὴ Λατόμου, ὁ Ὅρφανός, ὁ Προφίτης Ἡλίας, ἡ ἁγία Αἰκατερίνη, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, ὁ ἅγιος Παντελεῖμων, ὁ ναῖσκος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ στὴν Καμάρα, ἡ Παναγία τῶν Χαλκῶν καὶ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, ὁ ἅγιος Δημήτριος, ὅπου χτυπᾷ, ἡ καρδιά τῆς πόλης, ἡ Ἀχειροποιήτος καὶ ἡ ἁγία Σοφία καὶ τόσες ἄλλες ἐκκλησίες παλαιές καὶ νεώτερες πού συνεχίζουν τὴ λειτουργία τοῦ Γένους. Κατοπτρισμοὶ ἀρρήτων διαιωνίζονται καὶ ὑπέροχοι ὕμνοι, ἐν ἀήχῳ φωνή, ἐκτινάσσονται ἀπ' τοὺς αἰῶνες, μέσω τῆς τῶν εἰκόνων τέχνης.

Ἡ τέχνη στὴ Θεσσαλονίκη, κατὰ τὴ βυζαντινὴ καὶ μεταβυζαντινὴ περίοδο, ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ἐπιτυχή καὶ γοητευτικὴ ἐκδήλωση τῆς πολιτιστικῆς παραγωγῆς της καὶ εἶναι ἡ ἐκφραση τῆς ὑψηλῆς καλλιτεχνικῆς φυσιογνωμίας της. Ἀπὸ τὴ ζωγραφικὴ τῶν καμαρωτῶν καὶ κιβωτιόσχημων τάφων τοῦ 3ου καὶ 5ου αἰώνα, ἔχουμε τὰ πρῶτα δείγματα τῆς καλλιτεχνικῆς παραγωγῆς τῆς πόλεως. Κι' ὕστερα 5ος καὶ 6ος αἰώνας καὶ συνέχεια, Ροτόντα, ἅγιος Δημήτριος, μονὴ Λατόμου, ἀποτελοῦν τοὺς λαμπροὺς καὶ ἀδιάφρεστους μάρτυρες τῆς ἐπίδοσης τῶν καλλιτεχνικῶν ἐργασιῶν τῆς πόλης.

Ἄγνωστοι οἱ πιὸ πολλοὶ τεχνίτες καὶ μαῖστορες, ἔκαμαν τὴ ζωὴ τους προσευχὴ καὶ τέχνη, δάνεισαν

στὸ Θεὸ τὰ χέρια τους καὶ κατέλειπαν ἀπόθεμα πίστες, ἥθους καὶ παντοτινῆς παρηγοριᾶς στοὺς «*προσκυνούντας ἐν πίστει τὸ μυστήριον*». Κι ὅσο πιὸ ταπεινοὶ κι ἀνώνυμοι εἶναι οἱ ζωγράφοι της, τόσο πιὸ πολὺ θαρρεῖς ἡ τέχνη πού ἄφησαν, εἶναι θαυμαστότερη καὶ πιὸ ὀνομαστή. Μιλάμε γιὰ τὴν τέχνη τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Μακεδονίας, τῶν Βαλκανίων, πού χέρια Μακεδόνων καὶ Θεσσαλονικέων ζωγράφων ἐτεχνούργησαν καὶ θεωροῦμε τὴν τέχνη αὐτὴ σταθμὸ ἱστορικό. Στόν ἅγιο Δημήτριο μπορεῖ νά ἀποθανυμάσῃ κανεὶς ἔργα ἀπὸ τὸν 8ο ὡς τὸν 15ο αἰώνα καὶ στόν ἅγιο Εὐθύμιο τὸ χέρι ἢ τὴν πνοή τοῦ κυρ-Μανουὴλ Πανσέληνου «*τοῦ δίκην σελήνης λάμπαντος*», πιὸ πάνω στόν ὅσιο Δαβὶδ οἱ τοιχογραφίες ἀνταγωνίζονται τὸν ψηφιδωτὸ διάκοσμο καὶ ἀποκαλύπτουν τὴ χάρι τοῦ προικισμένου καλλιτέχνη. Ἀπὸ τὸν 13ο ὡς τὸν 15ο αἰώνα (1430) πού ἡ πόλη κυριεύεται ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἡ Θεσσαλονίκη παρὰ τὸ ὅτι γίνεται κέντρο μεγάλων κοινωνικῶν καὶ θρησκευτικῶν ταραχῶν, ταυτόχρονα δημιουργεῖ μιὰ μεγάλη ἀναγεννησιακὴ κίνηση καὶ θά λέγαμε πὼς σημειώνει τὴ μεγαλύτερη ἀκμὴ της ἀπὸ φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀποψη. Αὐτὴ τὴ συνοδοιπορία τῆς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς δημιουργίας θά τὴ δοῦμε πολλές φορές μέσα σ' αὐτὴ τὴ πόλη.

Ἡ περίοδος τῶν Παλαιολόγων ἀφήνει ἔντονα τὰ ἔχνη της στὴν πόλη, ὁ ἅγ.Νικόλαος ὁ Ὅρφανός, ἅγ.Παντελεῖμων, Ταξίαρχες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἁγία Αἰκατερίνη, ἱστοροῦνται ἀπὸ ἐπώνυμους καὶ

άνωνυμους καλλιτέχνες από εργαστήρια της Θεσσαλονίκης. Η σχέση της πόλης με τη Βασιλεύουσα στενή και βαθειά μέσα στο χρόνο, όμως και το Άγιονόρος συχνά συγκοινωνεί με τα εργαστήρια και τα μνημεία της πόλης. Ο Μιχαήλ και Εύτυχιος Άστραπᾶς, γόνοι ἑνδοξοί της Θεσσαλονίκης, δημιουργούν ἐδῶ, στό Ἅγιο Ὅρος καί στή Μεσαιωνική Σερβία, ἔργα ἀπαράμιλλης ὁμορφιάς. Στή Μονή Βλατάδων λίγο καιρό μετά τήν κοίμηση τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἱστορεῖται τό Καθολικό καί ὡς σήμερα οἱ τοιχογραφίες του ἀποπνέουν ἡσυχασμό Παλαμικό, «ἔργο τοῦ λόγου καί τῆς χάριτος καί λίκνο τῶν ἁγιοπατερικῶν πνευμάτων πού διαιωνίζει μυστικές χοροστασίες καί τοξεύει τήν καρτερούμενη Ἀνάσταση καί τοῦ Θεοῦ τό μέγα ἔλεος», καθώς τό θέλει ὁ ποιητής τῆς Βασιλεύουσας. Ἰστορημένη λοιπόν ἡ ζωή καί ἡ ἀκμή τῆς πόλης, ἀπό γραφίδες καί πινέλα, πού λησμόνησαν «ἐν τῇ ταπεινώσει τους» καί τό ὄνομά τους ἀκόμα νά μνημονεύσουν καί ἤλθε χάρις τῆς ἐκκλησίας καί ἀναγνώρισε «τῇ ταπεινώσει τά ὑψηλά καί τῇ πτωχείᾳ τά πλούσια» καί περιδιαβαίνουμε σήμερα τήν πόλη διαβάζοντας τήν ἱστορία της πάνω στίς πέτρες καί τίς εἰκόνες τῶν ναῶν. Μετά τήν πτώση τῆς πόλης, ἡ ζωή δέ σταμάτησε βέβαια, οὔτε καί ἡ τέχνη. Ἴσως τήν περίοδο μετά τήν ἄλωση τῆς Βασιλίδος, τό Ἅγιονόρος κανοναρχεῖ στήν τέχνη τῆς Μακεδονίας γενικότερα καί βέβαια ἐπηρεάζει καί τόν ἱστορικό καί καλλιτεχνικό χώρο τῆς περιοχῆς. Ἡ λεγόμενη Κρητική τέχνη κρατεῖ τά σκήπτρα στή μεταβυζαντινή περίοδο καί ἡ ἐπιρροή τῆς Εὐρώπης ἀναγινώσκεται στίς εἰκόνες τῆς ἐποχῆς. Ἀπό τόν 17ο αἰῶνα καί μετά τά εργαστήρια τῆς πόλης ἀνασυγκροτοῦνται, οἱ ἁγιορεῖτες ἄλλοτε γίνονται δάσκαλοι τῶν νέων ζωγράφων κι ἄλλοτε οἱ ἴδιοι ἀναλαμβάνουν ἔργα. Τόν 18ο αἰῶνα κυριαρχοῦν στή Θεσσαλονίκη τά γνωστά εργαστήρια τῆς Κουλακιάς. Ὁ Ἀθανάσιος Μαργαρίτης, μαζί μέ τόν ἀδελφό του καί τόν πατέρα του (1855), θά ἱστορήσουν πληθώρα ἔργων στήν Θεσσαλονίκη καί στήν ἐπαρχία Λαγκαδᾶ, ὁ

Ἰωάννης Θεσσαλονικεύς (1865), ὁ Ἀριστοτέλης Νικολάου ὁ Πελοποννήσιος (1851), ὁ ταπεινός Δημήτριος (1862), ὁ Δημήτριος Λάμπου ἐκ Κουλακιάς (1813) ἀφήνουν πλούσιο ἔργο στόν Λαγκαδᾶ, στό Ἀρμό, Λητή, Μελισσοχώρι, Ἄσσηρο, Σοχό καί σέ ἄλλους ναούς τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ, ἀλλά καί σέ ὁλόκληρο τό νομό Θεσσαλονίκης, ἀπό τό ἴδιο μέρος ὁ Δημήτριος Χατζησταμάτης (1865) καθώς καί Μαργαρίτης Λάμπου μαζί μέ τούς γιούς του, Ἀθανάσιο καί Σταυράκη, δραστηριοποιοῦνται ἐπίσης στόν εὐρύτερο χώρο τῆς Θεσσαλονίκης καί τοῦ Λαγκαδᾶ. Ἀπό τήν Κουλακιά ἔλκουν τό γένος τους καί ὁ Μητάκης Χατζησταμάτης (1877) καί ὁ Μιχαήλ Παπα-Κωνσταντίνου. Ὁ Ἰωάννης Ζωγράφου (1855) κατάγεται ἀπό τό Λιτόχωρο καί δραστηριοποιεῖται στή Θεσσαλονίκη καί στήν ἐπαρχία της, ὅπως καί Γεώργιος Ἰωάννου (ἰατρός ἐκ Σιατίστης 1869). Ἐδῶ ἀκόμη δραστηριοποιεῖται καί ὁ Ἰβηρίτης μοναχός Ἰάκωβος (1798), ὁ Στέφανος Πανταζῆς ἐκ Βύσιανης Ἰωαννίνων (1845) καί ὁ ἐκ Σιατίστης Ἰωάννης καί ὁ γιός του Χριστόδουλος Ζωγράφου (1859), δραστηριοποιεῖται στή Θεσσαλονίκη, τό Κιλκίς, τήν περιοχή Λαγκαδᾶ καί τή Νιγρίτα καί μας ἀφήνει τίς εἰκόνες τῆς ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράνης τῆς Ὀσσαίας, στήν ἴδια περιοχή δραστηριοποιεῖται καί ὡς φωτογράφος ὁ Χριστόδουλος. Στή Λαοδηγίτρια θά προσκυνήσουμε τίς εἰκόνες τοῦ ἱερομονάχου Λαβίδ (1809), τοῦ Ἀποστόλου Βοδενιώτη καθώς καί τοῦ Μιχαήλ τοῦ Θεσσαλονικέως (18ος αἰ.). Ἐργα ὅλων αὐτῶν τῶν ζωγράφων προσκυνοῦμε συχνά στήν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης, σέ ὅλο τό Νομό ἀλλά καί σέ ἄλλες Μακεδονικές πόλεις. Βέβαια, χωρίς νά προβαίνουμε σέ μία κριτική παρουσίαση τοῦ ἔργου τους-λόγῳ περιορισμένου χώρου-, πρέπει νά ποῦμε πῶς αὐτό διακρίνεται ἀπό μία προσπάθεια νά ἀποδώσουν φυσιοκρατικά, λεπτομέρειες τῶν εἰκονιζομένων προσώπων, ὑπό τήν ἐπίδραση τῆς δυτικῆς ζωγραφικῆς, τῆς «νεορωσικῆς» ἀγιογραφικῆς σχολῆς ἀλλά καί τοῦ κινήματος τῆς Ναζαρινῆς ζωγραφικῆς, πού παρουσιάζεται στήν Ἑλλάδα ἀπό τήν βασιλεία τοῦ Ὁθῶνα καί μετά. Ἀξίζει νά μελετήση κανεῖς τούς προσπλασμούς καί τούς χρωματικούς συνδυασμούς στά ρούχα καί στόν χώρο πού περιβάλλει τίς μορφές. Τολμηροί χρωματικοί συνδυασμοί, πλῆθος μορφῶν, ἀτέλειωτες γιρλάντες μέ λουλούδια, ἀνθοδέσμες καί μεμονωμένα ἄνθη, ἄφθονη χρῆσις τοῦ χρυσοῦ, ὄχι μόνο στόν κάμπο ἀλλά καί στά ἐνδύματα. Ὅλα αὐτά μέχρι τό 1920 περίπου. Ἀπό ἔκει καί πέρα ἡ Θεσσαλονίκη ξαναβρίσκει πάλι τό Ἅγιονόρος καί βέβαια τούς μεγάλους δασκάλους τῆς τέχνης του, τόν Πανσέληνο καί τόν Θεοφάνη τόν Κρήτα, οἱ ὅποιοι κανοναρχοῦν στά ἐργαστήρια καί στούς χρωστήρες τῆς Θεσσαλονίκης. Εἶναι σίγουρο πῶς ἡ αὐλαία τῆς νέας καλλιτεχνικῆς ζωῆς τῆς πόλης ἀνοίγει μετά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ 1912. Βέβαια ἡ

βυζαντινή κληρονομιά της πόλης, ήταν πάντα πηγή εμπνευσης για τους νέους δημιουργούς της, αλλά, η απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό, θαρρείς πως έδωσε νέο αναπροσανατολισμό στην τέχνη της. Την ίδια εποχή που στην Αθήνα εμφανίζεται η καλλιτεχνική γενιά του '30, στη Θεσσαλονίκη υπάρχει μία παρόμοια κίνηση τόσο στο χώρο της λογοτεχνίας όσο και της ζωγραφικής. Άλλοι την είπαν «σχολή της Θεσσαλονίκης». Ωστόσο έδω οι λογοτέχνες και οι ζωγράφοι της πόλης μας, έδρασαν υπό αυτόνομο και χωρίς ομοιογένεια στο λογοτεχνικό και ζωγραφικό ύφος. Ονόματα, όπως ο Δημήτριος Βιτσιώρης, ο Ρέγκος, ο Φωτάκης, ο Κεσσανλής, ο Πεντζίκης, ο Γιάννης Σβορώνος, ο Παραλής, ο Γ.Βαφόπουλος, ο Τατάκης, βρίσκουν κοινό τόπο τη Θεσσαλονίκη και το Άγιονόρος.

Ανάμεσά τους ξεχωρίζει ο Πολύκλειτος Ρέγγος (1903-1984), μία ιδιαίτερα χαρακτηριστική καλλιτεχνική προσωπικότητα. Σπουδαγμένος στην Αθήνα και στο Παρίσι, βρίσκεται στο Άγιο Όρος τον τόπο περισυλλογής και ανασυγκρότησης. Σπουδάζοντας δίπλα στον Νικόλαο Λύτρα και βλέποντας και τις δραστηριότητες των άλλων ομοτέχνων του, των Αθηνών, Κ.Μαλέα και Σ. Παπαλουκά, αναλαμβάνει να κάνει στη Θεσσαλονίκη, αυτό που έκανε ο Κόντογλου με τους μαθητές του στην Αθήνα, δηλαδή να ξαναστήσει την τέχνη του βυζαντινού και τό πνεύμα της, στο κέντρο των καλλιτεχνικών του αναζητήσεων. Τό 1927 εμφανίζεται με την πρώτη έκθεσή του και αποσπᾶ θετικότερες κριτικές. Πρέπει να πούμε πως τό κλίμα της Θεσσαλονίκης την εποχή εκείνη ήταν θετικό σέ τέτοιου είδους αναζητήσεις, γιατί είχε προηγηθεί μία έκθεση του Γουναρόπουλου τό 1917 και του Σ. Παπαλουκά τό 1924, ό δέ Κ.Μαλέας εργαζόταν στη Θεσσαλονίκη ως αρχιτέκτονα του Δήμου και ό Κεσσανλής (1859-1931), ό Κωνσταντινουπολίτης, καλλιεργούσε την αγιογραφική τέχνη στην πόλη μας. Τό ξεχωριστό θέλημα που ακτινοβολεί κάθε πέτρα της Θεσσαλονίκης, αυτές οι μυστικές φωνές που ξεκινούν από τό βάθος των βυζαντινών όρθρων, έχουν πάρει χρώμα, έχουν πάρει σχήμα, έχουν πάρει έκφραση στους πίνακες του Πολύκλειτου Ρέγγου. Η παράδοση της βυζαντινής ζωγραφικής πέρασε μέσα από την ασκητική ιδιοσυγκρασία του Ρέγγου. Ο φίλος του συγγραφέας Γιώργος Βαφόπουλος, γράφει πως «ό Ρέγγος, πριν αρχίσει νά ζωγραφίξη μία αγιογραφία, προσεύχεται και νηστεύει, όπως έκαναν οι παλαιοί βυζαντινοί ζωγράφοι. Πίστευε πως ή καλλιτεχνική δικαίωση έρχεται σάν επακόλουθο της πνευματικής και ήθικης τελειώσεως». Ο Ρέγγος έπαιξε έναν καθοριστικό ρόλο στην τέχνη της Θεσσαλονίκης για τά επόμενα χρόνια, γιατί αρκετοί ζωγράφοι μαθήτευσαν στην τέχνη του. Ο Βιτσιώρης, συνομήλικος του Ρέγγου, στη σύντομη ζωή του (πέθανε το 1945 σέ ηλικία 45 έτων), παρά τό ότι ασχολήθηκε με τις

αντιακαδημακές τάσεις της ζωγραφικής, έν τούτοις άφησε και εικονογραφικό έργο σέ ναούς της Θεσσαλονίκης.

Τό 1912 γεννιέται στη Θεσσαλονίκη ό Γιάννης Κασσόλας, ό όποιος κατ' αρχήν ασχολήθηκε με θέματα της υπαίθρου και δίδαξε ζωγραφική στό Πειραματικό σχολείο της πόλης, στήνοντας παράλληλα και τό εργαστήριό του. Όμως, τό αγιογραφικό του έργο υπήρξε πλούσιο και χαρακτηριστικό του καλλιτεχνικού του ύφους. Άξονας της δουλειάς του τό φώς, ένω ή χρωματική έλευθερία άσκει εύεργετική επίδραση σέ ένα παραδοσιακό ύφος. Μας άφησε τοιχογραφίες και φορητές εικόνες, δούλεψε με την τεχνική της νωπογραφίας και σώζεται ό Ναός του άγ.Δημητρίου Συκεών Θεσσαλονίκης με τοιχογραφίες του ζωγράφου, όπως και οι παλαιές φορητές εικόνες του τέμπλου του Ναού κοιμήσεως Θεοτόκου Λαγκαδά. Υπήρχε δέ και προσφορά-συμβόλαιο νά αγιογραφήση με την τεχνική της νωπογραφίας τον Μητροπολιτικό ναό άγ.Παρασκευής-Λαγκαδά, όμως λόγω του πολέμου του 1940 ή συνεργασία δέν εύωδόθηκε.

Μία καλή εικόνα για τό έργο των προαναφερομένων ζωγράφων θά μπορούσε κανείς νά αποκομίση έπισκεπτόμενος τό «Μουσείο λειτουργικής παράδοσης» της Ίερής Μητροπόλεως Λαγκαδά Απτής και Ρεντίνης, αλλά και τους μεταβυζαντινούς ναούς της έπαρχίας Λαγκαδά, όπου απόκεινται αρκετά έργα των ζωγράφων του περασμένου αιώνα.

Η αναφορά αυτή στα όνόματα και στό έργο των επωνύμων και ανωνύμων ζωγράφων της περιοχής της Θεσσαλονίκης, ως θεωρητή τό άναμμα ενός κεριού στη μνήμη τους και μία προσευχή στον δημιουργό των απάντων: «άγίασον Κύριε τους αγαπώντας την εύπρέπεια του οίκου Σου».

*Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης
κ.κ. Ἰωάννης εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ξενοφώντος-Ἀγίου Ὁρους*

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, προσκεκλημένος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφώντος τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ τοῦ Καθηγουμένου αὐτῆς, Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιου, προέστη τῆς Πανηγύρεως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς συνάξεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας.

Εἰς τὴν Ἱ. Πανήγυριν παρέστη καὶ ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. π. Γαβριὴλ, πλῆθος πιστῶν, μοναχῶν καὶ Ἱερομονάχων ἐκ τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ὅπου ἐπεφυλάχθη θερμὴ ὑποδοχή.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ.

Ἰωάννης εἰς τὴν ὁμιλίαν του μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐτόνισε ὅτι: «ἡ Παναγία μας διὰ τῆς ἱερᾶς Αὐτῆς εἰκόνης δεικνύει τὸν δρόμον ποὺ ὀδηγεῖ εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ αὐτὴ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος δύναται τὰ πάντα. Καὶ ὅταν εὕρισκώμεθα εἰς σημεῖον ἀδυναμίας, δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ καταφύγωμεν εἰς Ἐκεῖνον ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ πλουσιοπάροχα ὅλα ἐκεῖνα ποὺ στερούμεθα λόγῳ τῆς δικῆς μας ἀδυναμίας καὶ ἀνεπαρκείας».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης συνεχάρη τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφώντος, Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιον, διὰ τὸ κτητορικὸν καὶ ἀναστυλιωτικὸν ἔργον ποὺ ἐπετέλεσε καὶ θὰ ἐπιτελεῖ εἰς τὴν Ἱ. Μονήν. Κατόπιν, τοῦ εὐχήθηκε, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 35ετίας ὡς Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς, ὑγιεῖαν ἀμετάπτωτον καὶ μακροήμερευσιν.

Θυρανοίξια Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου-Σοχοῦ

Τό ἀνασπιλωθέν παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγίου Δημητρίου εἶναι συνδεδεμένον μέ τήν λειτουργικήν ζωήν καί τήν ἱστορίαν τοῦ Σοχοῦ.

Εἰς τήν τελετήν παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῆς

εἰς τήν προσφώνησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, π. Χρυσάφη Τσολάκη, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τό ἱστορικόν τῆς ἀνεγέρσεως καί τῆς συντηρήσεως τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου, εὐχαριστήσας τήν τοπικήν αὐτοδιοίκησιν καί ὅλους ἐκεῖνους πού συνέβαλαν εἰς τήν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ναοῦ τούτου.

Τά Θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τόν Σοχόν Θεσσαλονίκης.

Τά Θυρανοίξια ἔλαβαν χώραν εἰς τό πλαίσιον τῶν ἐορτίων ἐκδηλώσεων πρὸς τιμήν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἀγίου Δημητρίου εἰς τό ἱστορικόν σημεῖον, ὅπου παλαιότερα εὕρισκετο ὁ ὁμώνυμος Ναός, τόν ὁποῖον οἱ Ὀθωμανοί εἶχαν μετατρέψει εἰς τζαμί.

τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καί πλῆθος κόσμου. Μετά τήν τελετήν τοῦ ἁγιασμοῦ, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, κατὰ τό τυπικόν τοῦ Ἀγίου Συμεών, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε ἐπικαίρως ἀπαντώντας

*Ἑορτασμός τοῦ Πολιούχου Θεσσαλονίκης,
Ἀγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου*

Τὴν 25ην καὶ 26ην Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης παρευρέθη εἰς τὰς ἐορτίους ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Πολιούχου Θεσσαλονίκης. Τὸ πρῶτὴ τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Λιτανείαν τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Δημητρίου καὶ τῆς Εἰκόνης τῆς Παναγίας Τριχερούσης. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας παρευρέθη εἰς τὸν Μέγαν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. Ἀνθίμος καὶ συγχοροστάτησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Λήμνου κ.κ. Ἱερόθεος, Φθιώτιδος κ.κ. Νικόλαος, Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακάριος, Ἡλιουπόλεως κ.κ. Θεόδωρος, Μιχαλουπόλεως καὶ Κασσοβίας κ.κ. Γεώργιος καὶ οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεΐμων καὶ Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος. Τὴν κυριώνη ἡμέραν τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸν Συλλειτουργιὸν προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Λήμνου

καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου κ.κ. Ἱεροθέου, Φθιώτιδος κ.κ. Νικολάου, Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακαρίου, Ἡλιουπόλεως κ.κ. Θεοδώρου, Μιχαλουπόλεως καὶ Κασσοβίας κ.κ. Γεωργίου καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καὶ Θερμῶν κ.κ. Δημήτριου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη ἡ ἐπίσημος Δοξολογία διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἡγεσίας. Τὴν κυβέρνησιν ἐξέπροσώπησε ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Παναγιώτης Μπεγγλίτης.

*Ἡ ἐορτὴ τοῦ Συμπολιούχου Ἀγίου Νέστορος
εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης*

Μὲ λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τοῦ Συμπολιούχου Ἀγίου Νέστορος καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ.

Αἱ λατρευτικαὶ ἐκδηλώσεις ἤρχισαν μὲ τὸν Μέγαν Πανηγυρικὸν Ἀρχιερατικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου. Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, εἰς τὴν ὁμιλίαν του πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας τοῦ Λαγκαδᾶ, ἀνεφέρθη εἰς τὴν χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν μεγάλην ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Νέστορος, πού, πρὶν ἀγωνισθῇ ἐναντίον τοῦ Λυαίου, ἐπροσπονεῖτο εἰς ἄλλον στάδιον, τὸ στάδιον τῆς Ἐκκλησίας.

Ὑπογράμμισε, παρὰλληλα, τὴν μεγάλην εὐλογίαν τῆς παρουσίας τοῦ ἁγίου του λειψάνου, καθὼς ὁ Ἅγιος Νέστωρ εἶναι ὁ συμπολιτοῦχος τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς του ἐλευθερώθη ἡ πόλις δύο φορές, τὸ 1912 ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν καὶ τὸ 1945 ἀπὸ τὴν Γερμανικὴν κατοχὴν. Ἀνεφέρθη, ἐπίσης, εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ πολιουχικὰ θαύματα τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, ὅταν τὸ 1202, κατὰ θαυματουργικὸν τρόπον καὶ μὲ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, σκοτώθηκε εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Λαγκαδᾶ ὁ βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων Σκυλογιάννης πού

ἐπεδίωκε νά καταλάβη τὴν Θεσσαλονίκην.

Εἰς ἄλλον σημεῖον τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας τόνισε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν φοβᾶται τὴν κρίσιν, γιατί ὁ πλοῦτος της εἶναι ἡ πνευματικότης της, ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἅγιοι, ὅπως ὁ Ἅγιος Νέστωρ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐφοβήθη τὴν ἀλαζονείαν τοῦ Λυαίου καί, μὲ τὴν ἐπὶ κλήσιν διὰ βοήθειαν πρὸς τὸν Ἅγιον Δημήτριον, κατώρθωσε καὶ τὸν συνέτριψε.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἔκλεισε τὸν λόγον του, ἐμφανῶς συγκινημένος, μὲ τὴν ἐπὶ κλήσιν του πρὸς τὸν Ἅγιον Νέστορα, νά φυλάττη καὶ νά προστατεύῃ τὴν πόλιν, τὴν νεολαίαν, καὶ τὴν

ἐπαρχίαν τοῦ Λαγκαδᾶ.

Αἱ ἐκδηλώσεις συνεχίσθησαν τὴν Πέμπτην 27 Ὀκτωβρίου, μὲ τὴν Ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ.κ. Βαρνάβα, συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, Μιχαλουπόλεως καὶ Κασσοβίας κ.κ. Γεωργίου (Ἐκκλησία τῆς Τσεχίας), καθὼς καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερωῶν κ.κ. Δημητρίου.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐτόνισε τὸ μέγαλον καὶ σπουδαῖον

γεγονὸς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ, ἀπὸ τοὺς Ὁθωμανοὺς τὸ 1912 καὶ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς τὸ 1944 κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας του ὁ Ποιμενάρχης μας ἀνεφέρθη, ἐν συντομίᾳ, εἰς τὸν βίον τοῦ Ἁγίου Νέστορος, τὴν εὐτολμίαν, τὸ θάρρος καὶ τὴν πίστιν του. Μὲ τὴν ἐπὶ κλησιν καὶ τὴν προσευχὴν «Θεὲ τοῦ Δημητρίου, βοήθει μοι», κατάφερε νὰ θανατώσῃ τὸν γίγαντα Λυαῖον. Αὐτό, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐτόνισε, εἶναι ἓνα δίδαγμα διὰ τὴν ἐποχὴν μας, ὅτι δηλαδὴ οἱ Λυαῖοι, ὅσο δυνατοὶ καὶ ἂν εἶναι, καταπίπτουν πάντοτε καὶ ὅσοι μὲ αὐθάδεια ἀντιτίθενται εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας πάντοτε πίπτουν καὶ ὁ δρόμος τῆς Πίστεως εἶναι αὐτός που τελικῶς πάντοτε νικᾷ. Τελειώνοντας εὐχαρίστησε θερμῶς τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς πού ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσίαν τοὺς τὴν τοπικὴν διπλὴν ἐορτὴν τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ καὶ προέτρεψε τοῦ μαθητὰς καὶ τοὺς νέους νὰ μείνουν σταθεροὶ εἰς τὴν πίστιν καὶ τὰς παραδόσεις τῆς πατρίδος μας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐψάλμῃ ἡ Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ ἀπὸ τὸν Ὁθωμανικὸν Ζυγὸν τὸ 1912 καὶ ἀπὸ τὴν Γερμανικὴν κατοχὴν τὸ 1944, παρουσίᾳ

τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Ἀναστασιάδη, ἐκπροσώπων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τοῦ Λαγκαδᾶ, τῆς μαθητειώσεως νεολαίας καὶ πλήθους λαοῦ.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Λέκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ.

Τρύφων Τσομπάνης, ό όποίος άνεφέρθη εις τά ιστορικά γεγονότα τής 27ης Όκτωβρίου του 1912, αλλά και εις τήν συγκυρίαν τής 27ης Όκτωβρίου του 1944, όπου την ιδίαν ήμέραν, μετά από 32 χρόνια, έορτή του Άγίου Νέστορος, ή πόλις του Λαγκαδά άπελευθερώνεται από τας γερμανικάς δυνάμεις κατοχής. Έτόνισε δέ πώς, 67 έτη μετά, τó αίμα των ήρωϊκών εκείνων παιδιών του Άλβανικού έπους μένει άκόμη άδικαίωτον, εξαιτίας τής συμπεριφοράς των τότε έχθρων και των νυν εταίρων, αλλά και των συμμάχων μας γενικότερα.

Κατόπιν, άκολούθησε Έπιμνημόσυνος Δέσις, εις τόν χώρον των Κοιμητηρίων τής πόλεως του Λαγκαδά και έν συνεχεία κατάθεσις στεφάνων εις μνήμην των πεσόντων ήρώων του Λαγκαδά.

Ἡ Ἱερὰ Μνήμη τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

Μὲ λαμπρότητα καὶ πνευματικὴν κατάνυξιν ἐορτάσθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης, ἡ Ἱερὰ Μνήμη τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ εἰς τὸν φερώνυμον Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν εἰς τὴν Ὑσσάν, ὅπου καὶ εὐρέθησαν προσφάτως τὰ λείψανα τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράνης.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς, ἐψάλη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, εἰς τὸν ὁποῖον χοροστά-

τησε καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης συγχοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερωῶν κ. Δημητρίου.

Ἀνήμερα δὲ τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸν Συλλειτουργῶν προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Ἰωάννου καὶ συλλειτουργοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερωῶν κ.κ. Δημητρίου, ὁ ὁποῖος καὶ χοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον.

Εἰς τὸν κατὰ μεσσην ἀπὸ κόσμον Ἱερὸν Ναὸν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς

καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ὁμίλησε ἐπικαίρως διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Παμεγγίστων Ταξιαρχῶν καὶ συνεχάρη τοὺς δασκάλους καὶ τοῦ μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ὁσσης πού μὲ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν προσῆλθαν εἰς τὸν Ναὸν καὶ συμμετείχαν εἰς τὴν πανήγυριν, ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ παράδοσις.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερωδῶν κ. Δημήτριος ἀνέγνωσε τὸ σχετικὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προεχείρισε, ἐκ μέρους τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, εἰς Ἄρχοντα Ὑμνωδὸν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τὸν Μουσικολογιώτατον κ. Γεώργιον Φερεντίνον, ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ ὡς πρωτοψάλτης εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ. Ὁ κ. Γεώργιος Φερεντίνος εἰς τὴν ὁμίλιαν τοῦ εὐχαρίστησε ἐκ μέσης καρδίας τὴν Α.Θ.Π.

τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν ποῦ τοῦ ἐπεφύλαξε προχειρίζοντάς τον Ἄρχοντα Ὑμνωδὸν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννην πού, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν που ἦλθε ὡς Μητροπολίτης εἰς τὴν πόλιν τοῦ Λαγκαδᾶ, τὸν περιέβαλε μὲ ἀγάπην καὶ τιμὴν καὶ αὐτὸν ἀλλὰ καὶ τὴν χορωδίαν «Ἀπόστολος Παῦλος», τὴν ὁποῖαν διευθύνει.

*Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως, τοῦ
Θαυματοργοῦ, εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης*

Μέ λαμπρότητα ἐορτάσθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης, ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματοργοῦ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νεκταρίου καὶ Ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Καβαλαρίου-Λαγκαδᾶ.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐκόμισε τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ κατόπιν ἐψάλι ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός, εἰς τὸν ὁποῖον χοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε τὸν

Θεῖον Λόγον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξήρχε τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, παρουσίᾳ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἀντιπροσωπείας τῶν

σχολείων τῆς περιοχῆς καὶ πλήθους πιστῶν ὁμίλησε ἐπικαίρως διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τονίζοντας ὅτι κάθε ἡμέρα πού ἀνατέλλει εἶναι δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους μία ξεχωριστὴ δωρεὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, διότι κάθε ἡμέρα ἔχει νά μᾶς προσφέρῃ πολὺς εὐκαιρίας διὰ νά γνωρίσωμεν τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ, νά βοηθήσωμεν τὸν ἴδιον μας τὸν ἑαυτόν, νά χαροῦμεν τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς, νά γνωρίσωμεν πρόσωπα, ἀνθρώπους, παραδείγματα, δείκτας πορείας. Καὶ ἡ σημερινὴ ἡμέρα, καθὼς ἀνέτειλε, μᾶς στέλνει ἓνα τέτοιο πρόσωπον

ιερόν πού εἶναι καί δείκτης πορείας καί φίλος καί διδάσκαλος καί πάνω ἀπ' ὅλα εἶναι ἐκεῖνος πού κατηξιώθη εἰς τόν ἀγῶνα αὐτῆς τῆς ζωῆς νά ζήσει τήν δικαίωσιν, τήν ὥραν πού οἱ ἄνθρωποι τόν ἀδικοῦσαν, τόν συκοφαντοῦσαν καί τόν ἐδίωκαν. Καί αὐτός εἶναι ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, ὁ Ἅγιος τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀνεξικακίας, τῆς φιλάνθρωπίας, τῆς διδασκαλίας. Γιατί ὅλα αὐτά τά εἶχε εἰς τήν ζωήν του ὡς μαρτυρία πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τά εἶχε

ὡς δεδομένα καί ἦσαν ἀποτέλεσμα τῆς ὑπάρξεως ἑνός συγκλονιστικοῦ γεγονότος μέσα εἰς τήν ζωήν του, τοῦ γεγονότος τῆς παρουσίας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετά τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης προέβη εἰς τήν ἀπονομήν Πατριαρχικοῦ ὀφικκίου καί προεχείρισε ἐκ μέρους τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς Ἀρχοντα Μαῖστορα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τόν μουσικολογιώτατον κ. Ἀριστογένη Ζαῖμν, ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ ὡς πρωτοψάλτης εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας

Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ. Ὁ κ. Ἀριστογένης Ζαῖμν εἰς τήν ὁμιλίαν του, ἐμφανῶς συγκινημένος, εὐχαρίστησε, ἐκ μέσης καρδίας, τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον, διά τήν μεγάλην τιμήν πού τοῦ ἐπεφύλαξε ἀπονέμοντάς του τό ὀφίκιον τοῦ Ἀρχοντος Μαῖστορος τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καθώς καί τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην διά τήν εὐλογίαν καί τήν συμπαράστασίν του.

Ἑγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκούου

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκούου ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τὰ Λαγυνᾶ Θεσσαλονίκης.

Τὴν προηγουμένην ἡμέραν, Κυριακὴν 13 Νοεμβρίου 2011, ὥραν 18.00, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Ἰωάννης μετέφερε εἰς τὸν ὑπὸ ἐγκαϊνιασμόν Ἱερὸν Ναὸν τὰ μαρτυρικά λείψανα καὶ τὰ ἐναπέθεσε εἰς τὸ Ἅγιον Δισκάριον ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν τῶν ἐγκαϊνίων.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐτελέσθη ὁ Μέγας Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς τῶν Ἑγκαϊνίων, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου μετὰ τὴν συμμετοχὴν πολλῶν κληρικῶν καὶ πλήθους πιστῶν.

Τὴν Δευτέραν 14/11/2011, μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εἰς τὸν ὁποῖον χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἑγκαϊνίων. Ὁ νέος ναὸς εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἅγιον Γρηγόριον Παλαμᾶν καὶ εἰς τὴν Παναγίαν τὴν Γοργοῦπήκοον. Κατόπιν, ἐτελέσθη ἡ πρώτη πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν νέον Ἱερὸν Ναόν. Ὁ Μητροπολίτης μας, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁμιλίας του, ἐτόνισε:

«Χαίρει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καθὼς ἐορτάζει τὴν ἐορτὴν δύο ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου καὶ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου. Ἡ τοπικὴ μας ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν μεγάλην αὐτὴν ἐορτὴν μετὰ ἓναν ξεχωριστὸν τρόπον, ἐγκαϊνιαζόντας αὐτὸν τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου καὶ τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκούου». Ἐξέφρασε, ἐπίσης, τὴν χαρὰν του, διότι εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν Λαγυνῶν ὑπῆρχε Ἀδελφότητα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἡ ὁποία τὸ 1890 ἐδῶρισε εἰς τὸν Ναὸν μεγάλην εἰκόνα τοῦ Ἀγίου. Συνεχίζοντας τὴν ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας σημείωσε: «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, μετὰ τὴν προσευχὴν του Κύριε φώτισόν μου τὸ σκότος μας δεικνύει τὸν δρόμον τῆς προσευχῆς καὶ μᾶς θυμίζει μετὰ τὸ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με, τὸν δρόμον διὰ τοῦ ὁποίου κάποιος ἐνώνεται μετὰ τὸν Θεόν.

Ὁ Ἅγιος ἦταν βαθιὰ συνδεδεμένος μετὰ τὴν Παναγίαν καὶ ὁμιλοῦσε μαζί Της ζητώντας νὰ μεταφέρῃ τὰ αἰτήματά του εἰς τὸν Χριστόν».

Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννης στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο

Προσκυνηματικὴ ἐπίσκεψις στὸ Ἱερό Κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, πραγματοποίησε ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννης συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Δήμαρχο Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννη Ἀναστασιάδη, μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, κληρικούς τῆς Μητροπόλεως, εὐλαβεῖς προσκυνητές καὶ τὰ μέλη τῆς χορωδίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως «Ἀπόστολος Παῦλος».

Ὁ Σεβασμιώτατος καὶ ἡ συνοδεία του ἔγιναν δεκτοί ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο στὴν Αἵθουσα τοῦ Θρόνου μέσα σέ κλίμα ἀγάπης καὶ κατανύξεως.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας καὶ ὁ Δήμαρχος προσέφεραν στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη μιὰ εἰκόνα καὶ τοπικά προϊόντα ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Λαγκαδᾶ, ὡς ἐλάχιστο δεῖγμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

Ὁ σεπτὸς μας Ποιμενάρχης, ἐπ' εὐκαιρία τῶς ἑορτῶν τοῦ Δωδεκαημέρου τῶν Χριστουγέννων, ἐπέδωσε στὸν Πατριάρχη καλαίσθη-

το λεύκωμα, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένο στὴν πρόσφατη ἐπίσκεψις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στὴν Ἱερά Μητρόπολη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης, γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν 260 ἐτῶν ἀπὸ τὸ μαρτύριο τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος Κυράνης καὶ τὴν εὑρεση τῶν ἀποτμημάτων τῶν ἱερῶν λειψάνων της.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὴν προσφώνησή του ἐξέφρασε μέ θερμὰ λόγια τὴν εὐγνωμοσύνη του, τὴν ἀφοσίωσή του καὶ τίς πολλές του εὐχαριστίες στὸ σεπτὸ πρόσωπο τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου τονίζοντας ὅτι: «ἐτίμησε κατὰ τρόπον θαυμαστὸν καὶ συγκινητικόν μέ τὴν παρουσία του, τὸν Λαγκαδᾶ καὶ τὴν ἐπέτειο τῶν 260 χρόνων ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου τῆς Ἀγίας Κυράνης καὶ ἡ διάβασή του ἄφησε ἀνεξίτηλα ἶχνη στὸν κλῆρο καὶ στὸ λαό».

Στὴν ἀντιφώνησή του ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μεταξύ τῶν ἄλλων ἀνέφερε πῶς: «ἐνθυμούμενοι τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὸν Λαγκαδᾶν ἱλιγγιῶμεν» καὶ πῶς «εἰς ὅσους παρακολουθοῦν τὴν δημιουργικὴν καὶ κατὰ πάντα πετυχημένην προσπάθειάν σας δημιουργεῖται θαυμασμός».

Στό τέλος ἡ χορωδία τῆς Μητροπόλεως «Ἀπόστολος Παῦλος» ἀπέδωσε θαυμάσια ἐπικάιρους βυζαντινούς ὕμνους καί ἔψαλε τά κάλαντα στόν Οἰκουμενικό μας Πατρι-
άρχῃ.

Κατά τήν παραμονή τους στήν Κωνστα-

ντινούπολι οἱ προσκυνητές, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Σεβασμιώτατο, εἶχαν τήν εὐκαιρία νά ἐπισκεφθοῦν καί νά θαυμάσουν τά ἱερά προκυνήματα τοῦ Γένους μας, τήν Ἁγία Σοφία, καί τίς Μονές τῶν Βλαχερνῶν, τοῦ Μπαλουκλῆ καί τῆς Χώρας.

Θεολογικόν Συμπόσιον Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Ὁ Θεολόγος, ὁ Ἡσυχαστής, ὁ Ἅγιος

Μέ πλήρη ἐπιτυχίαν ὁλοκληρώθη τό Θεολογικόν Συμπόσιον, πού ἦτο ἀφιερωμένον εἰς τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, καί τό ὅποϊον ἐπραγματοποιήθη εἰς τήν αἴθουσαν «Πατριάρχης Βαρθολομαῖος» τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος», μέ θέμα «Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Ὁ Θεολόγος, ὁ Ἡσυχαστής, ὁ Ἅγιος» καί μέ τήν συμμετοχήν καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. καί τοῦ Τμήματος Μετεκπαιδεύσεως Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Τό Θεολογικόν Συμπόσιον ἄρχισε τās

ἐργασίας του μέ ὕμνους ἀπό τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, πού ἀπέδωσε θαυμάσια ἡ χορωδία τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης «Ὁ Απόστολος Παῦλος», ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γεωργίου Φερεντίνου, Ἀρχοντος Ὑμνωδοῦ τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἐναρκτικόν χαιρετισμόν ἀπνύθουν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης καί ἀκολούθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Θεολογικοῦ Συμποσίου μέ πρῶτην εἰσήγησιν τοῦ Ἀρχιμ. π. Νικοδήμου Σκρέττα, ἐπικούρου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.,

ὁ ὅποϊος εἰς τήν εἰσήγησίν του ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἡσυχασμός καί λειτουργική βίωσις. Θεσμός καί χάρισμα κατά τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν». Ἀκολούθησε ἡ εἰσήγησις τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἰωαννικίου Κοτσῶνη, Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Σωτῆρος – Σοχοῦ, πού ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καί ἡ ἐποχή μας». Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμποσίου ὁλοκληρώθησαν μέ τήν εἰσήγησιν τοῦ κ. Θεοδώρου Γιάγκου, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τοῦ Α.Π.Θ. καί Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας μέ θέμα: «Περί τῆς τιμῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ».

Μετά τό πέρας τῶν ἐργασιῶν τοῦ Θεολογικοῦ Συμποσίου, ἀκολούθησε συζήτησις μέ ἐρωτήσεις πού ἀπνύθουναν οἱ συμμετέχοντες πρὸς τοὺς ὁμιλητάς, σχετικὰς μέ τὰ θέματα πού αὐτοὶ παρουσίασαν, ἐνῶ ἡ ἐκδήλωσις ἔκλεισε μέ τόν ληκτικόν χαιρετισμόν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Διετές Ἀρχιερατικόν Μνημόσυνον τοῦ Μακαριστοῦ
Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος

Εἰς κλίμα κατανύξεως καί συγκινήσεως ἐτελέσθη σήμερον τό διετές μνημόσυνον διὰ τήν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος καί πάντων τῶν Ἀρχιερατευσάντων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μιλῆτου κ.κ. Ἀπόστολος χοροστάτησε εἰς τόν Ὅρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, συμπροσευχομένων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικοδήμου, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, καθὼς καί τοῦ

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερωδῶν κ.κ. Δημητρίου, παρουσία ὅλου τοῦ κλήρου, τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἀναστασιάδην, καθὼς καί πλήθους πιστῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τήν ὁμιλίαν του ἀνεφέρθη εἰς τό ἔργον τοῦ προκατόχου του, τήν δρᾶσιν του καί τήν ἀγωνιστικήν του προσωπικότητα, ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μιλῆτου κ.κ. Ἀπόστολον, Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἀγίας

Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, καθὼς ἐπίσης καί τοὺς ὑπολοίπους σεπτοὺς Ἱεράρχας, πού μέ τήν παρουσίαν τους ἐτίμησαν τό πρόσωπον τοῦ Μακαριστοῦ κ. Σπυρίδωνος.

Εὐχαρίστησε, ἐπίσης, διὰ τήν παρουσίαν τους τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἀναστασιάδην, τόν κλῆρον καί τόν λαόν, καθὼς καί τοὺς συγγενεῖς τοῦ προκατόχου του.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐψάλμ, τρισάγιον διὰ τόν ἀείμνηστον Ποιμενάρχη τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ, κυρόν Σπυρίδωνα.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης ἐτίμησε τοὺς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονα καὶ Θερμῶν κ.κ. Δημήτριον

Εἰς τὴν κατάμεστον ἀπὸ κόσμον αἴθουσαν τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου «Ἁγία Κυράννα» τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου – Λαγκαδᾶ καὶ παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ.κ. Βαρνάβα, τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Ἀναστασιάδη, ἐκπροσώπων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τοῦ Τμήματος Μετεκπαιδεύσεως Κληρικῶν τῆς Διεθνούς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καὶ Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος», ἐπραγματοποιήθη τὴν Κυριακὴν, 18-12-2011, λαμπρὰ ἐκδήλωση, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ συμπληρώσεως 40 ἐτῶν Ἀρχιερωσύνης τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καὶ 30 ἐτῶν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

Εἰς τὴν ἑναρξιν τῆς ἐκδηλώσεως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννης, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Α.Θ.Π. τοῦ

Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἀνέγνωσε τὸ σχετικὸν Πατριαρχικὸν Μήνυμα, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἄλλων τονίζονται τὰ ἑξῆς:

«Ὅθεν, τυγχάνει εὐκαιρος κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, κατὰ τὰς ὁποίας ἐορτάζομεν τὴν ἐν σαρκὶ πρὸς ἡμᾶς ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἡ ἀπόδοσις τιμῆς εἰς τοὺς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Θεουπόλεως Παντελεήμονα καὶ Θερμῶν Δημήτριον, διότι καὶ οὗτοι, τῷ παραδείγματι τοῦ Μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου ἀκολουθοῦντες, ἐκένωσαν ἑαυτοὺς, ὡς οἶον τοῖς ἀνθρώποις, εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἀδελφῶν. Ἀμφότεροι εἰργάσθησαν ἐπὶ σειρὰν ὅλην ἐτῶν ἐν τῇ Διασπορᾷ ἐνισχύοντες τοὺς ἀποδήμιους ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς διὰ διαφόρους λόγους καὶ συγκυρίας ἐγκαταλιπόντας τὰς πατρογονικὰς αὐτῶν ἐστίας, διδάσκοντες εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, μεριμνῶντες διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματός των ἀλλὰ καὶ διδόντες ὑγιά ὀρθόδοξον μαρτυρίαν τοῖς ἑτεροδόξοις, διαλεγόμενοι πρὸς αὐτοὺς καὶ συνεργαζόμενοι μετ' αὐτῶν εἰς θέματα ποιμαντικὰ καὶ κοινωνικά τοῦ χώρου τῆς διακονίας των.

Συγχαίροντες οὖν ὑμᾶς, Ἱερώτατε ἅγιε ἀδελφέ, διὰ τὰ εὐγενῆ ὑμῶν αἰσθήματα, ἐκφραζόμενα διὰ τῆς τιμητικῆς ταύτης ἐκδηλώσεως, πατρικῶς ἐπευλογοῦμεν αὐτὴν καὶ εὐχόμεθα τὰ ἐφετεινὰ

Χριστούγεννα νὰ ἀποτελέσουν δι' ἓνα ἕκαστον ὑμῶν, σταθμὸν εἰς τὴν μετὰ τοῦ Χριστοῦ γνωριμίαν καὶ παραμονὴν σας».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἀνεφέρθη εἰς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονα ἐξαίροντας τὸ ἔργον ποὺ ἔχει συντελέσει, ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια τῆς Ἀρχιερωσύνης του, εἰς τὴν Ἱεραποστολικὴν Διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ κράτος τῆς Αὐστραλίας, χαρακτηρίζοντάς

τον Ἱεράρχην τῆς ἀγάπης, τοῦ ζήλου καὶ ἄριστον λειτουργόν καὶ κήρυκα τοῦ μηνύματος τῆς λειτουργικῆς μεθέξεως. Κατόπιν, τὸν ἀνεκήρυξε ἐπίτιμον μέλος τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καὶ Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος».

Εἰς τὴν ἀντιφώνησίν του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων εὐχαρίστησε πρῶτα τὸν Πανάγιον Θεὸν καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, διὰ τὴν βοήθειάν τους ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ποὺ ὑπηρετήσε εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Αὐστραλίας, τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον καὶ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας, διὰ τὴν τιμητικὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν πρὸς τὸ πρόσωπόν του, ἡ ὁποία γίνεται λόγῳ τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης τὴν ὁποίαν τρέφει ὁ Ποιμενάρχης μας πρὸς τὸ πρόσωπόν του.

Κατόπιν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐτίμησε, ἀνακηρύσσων ἐπίσης εἰς ἐπίτιμον μέλος τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καὶ Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος», καὶ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Θερμῶν κ.κ. Δημήτριον, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐπὶ 30ετίαν ὑπηρετήσε τὴν Ἐκκλησίαν ὡς Ἱεράρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν προσφέρον μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀπόδημον Ἑλληνισμόν.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος, εἰς τὴν ἀντιφώνησίν του καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τιμητικῆς ἐκδηλώσεως πρὸς τὸ πρόσωπόν του, εὐχαρίστησε καὶ ἐξέφρασε τὸν βαθύτατον σεβασμὸν του πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γερμανίας κ. Αὐγουστίνον καθὼς καὶ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας, τὸν ὁποῖον καὶ ἐχαράκτήρισε *«Ρέκτη παντὸς ἀγαθοῦ»*.

*Τὸ σεπτὸν Λεῖψανον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου
εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης*

Ἡ πόλις τοῦ Λαγκαδᾶ τὴν 28ν Δεκεμβρίου 2011 ὑπεδέχθη, εἰς κλίμα κατανύξεως, τὸ σεπτὸν λείψανον (δεξιὰ χεῖρα) τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, τὸ ὁποῖον καὶ φυλάσσεται εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος.

Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λιπῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερωῶν κ. Δημήτριος ὑπεδέχθησαν τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ Ἁγίου, τὴν ὁποῖαν μετέ-

φερε ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἰδιατέρου Γραφείου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Πλάτων Κρικρής, εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίας

Παρασκευής-Λαγκαδά.

Ἐν συνεχείᾳ, τὸ Ἅγιον Λεῖφανον, ὑπὸ τοὺς ἥχους τῆς μπάντας τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ συνοδεῖα τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, τοῦ κλήρου, τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ καθὼς καὶ ἀγήματος τοῦ Στρατοῦ - τὸ ὁποῖον ἐνωρίτερον, κατὰ τὴν ὑποδοχὴν, ἀπέδωσε τιμὰς - μετεφέρθη εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ὅπου ἐτελέσθη Δοξολογία

καὶ Μέγας Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης .

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην του καὶ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον καθὼς καὶ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ποὺ εὐλόγησαν τὴν

μεταφορὰν τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν Ἱερὰν μας Μητρόπολιν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐμφανῶς συγκινημένος εἰς τὴν ὁμιλίαν του ἀνεφέρθη ἐκτενῶς εἰς τὸν βίον καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου. Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισε ὅτι: «ὁ Μέγας Βασίλειος ἔζησε εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ προβλήματα καὶ αἱ δοκιμασίαι ἦσαν καθημερινὰ φαινόμενα, ὅμως ὁ ἴδιος δὲν ἀντλοῦσε δύναμιν οὔτε ἀπὸ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, οὔτε ἀπὸ τὸν πλοῦτον ποὺ ὁ ἴδιος εἶχε συγκεντρώσει, οὔτε ἀπὸ κάποια ἄλλην κοσμικὴν ἐξουσίαν, διότι ὁ ἴδιος ζοῦσε ἀσκητικῶς. Εἶχε καταφέρει νὰ εἶναι ὁ πιὸ πλούσιος ἀπ' ὅλους, διότι ἀπέκτησε πλοῦτον ἐν οὐρανοῖς, ἀπέκτησε πλοῦτον εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν μέσα ἀπὸ τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης, μέσα ἀπὸ

τὸ ἔργον τῆς διακονίας πρὸς τὸν πάσχοντα, τὸν ἐνδεῆ, τὸν ἐλάχιστον ἀδελφόν.»

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Πλάτων ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἱστορικὴν προέλευσιν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, τὸ ὁποῖον τὸ 1922 διεσώθη ἀπὸ τὴν τουρκικὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Νικομηδείας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ μετεφέρθη, μαζὶ μὲ ἄλλα κειμήλια καὶ λατρευτικὰ ἀντικείμενα, εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ συγκεκριμένα εἰς τὸ κειμηλιαρχεῖον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπου διασώζεται ἕως σήμερον.

Τὸ λείψανον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου παρέμεινε εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ, πρὸς προσκύνησιν τῶν πιστῶν, ἕως τὴν Δευτέραν 9 Ἰανουαρίου, ὅπου καθημερινῶς πραγματοποιοῦνταν Ὁρθρὸς καὶ Θεία Λειτουργία, Ἑσπερινὸς – Παράκλησις τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ Ἀγρυπνία.

*Τό Ἅγιον Δωδεκαήμερον εἰς τὴν
Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Δητῆς καὶ Ρεντίνης*

Τὴν 24ην Δεκεμβρίου 2012 παραμονὴ Χριστουγέννων, ἀπὸ νωρὶς τὸ πρωὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν Σεβασμιώτατον διὰ τὰ τοῦ εὐχηθοῦν καὶ τὰ τοῦ ποῦν τὰ κάλαντα δεκάδες παιδιὰ τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ, τοπικοὶ φορεῖς, πολιτιστικοὶ σύλλογοι, οἱ Διοικηταὶ τῶν Στρατιωτικῶν Μονάδων τῆς περιοχῆς μὲ ἀντιπροσωπεῖας στρατιωτῶν, ἐνῶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας χοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Τὴν 27ην Δεκεμβρίου συμμετείχε εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τοῦ Πανηγυρίζοντος Μητροπολιτικοῦ

Ναοῦ Ἀγίου Στεφάνου-Ἀρναίας προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικοδήμου, ἐνῶ τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιάς ἐδέχθη εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον πλῆθος ἱερέων, πιστῶν καὶ παιδιῶν καὶ ἀντήλλαξε μαζί τους τὰς καθιερωμένας εὐχάς. Ἐν συνεχείᾳ παρουσία στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἱερέων καὶ πολλῶν πιστῶν ἐπραγματοποιήθη ἡ κοπὴ τῆς βασιλόπιτας. Τὴν ἐπομένην ἐλειτούργησε εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγ. Παρασκευῆς καὶ παρουσία ὅλων

τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν ἐτέλεσε τὴν Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Νέου Ἑτους.

Τὴν 6ην Ἰανουαρίου 2012 ἐορτάσθη ἡ Δεσποτικὴ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων καὶ ὁ Ἀγιασμὸς τῶν Ὑδάτων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Ἀπτῆς καὶ Ρεντίνης.

Τὸ πρωί, εἰς τὸν κατὰμεστον ἀπὸ πλῆθος πιστῶν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ἐτελέσθη Πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Ἀπτῆς καὶ Ρε-

ντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ καὶ ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὰ Λουτρὰ Λαγκαδᾶ.

Κατόπιν, ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Ἰωάννης μετέβη εἰς τὴν λίμνην τῆς Βόλβης, ὅπου, παρουσία πλήθους πιστῶν, τοῦ βουλευτοῦ Ν.Δ. κ. Θεοδώρου Καράογλου, τῶν Δημάρχων Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Ἀναστασιάδη, Βόλβης κ. Δημητρίου Γαλαμάτη, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν Τοπικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ἐτέλεσε τὸν Ἀγιασμόν τῶν Ὑδάτων.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἔδωσε ὡς εὐλογίαν ἓνα σταυρὸν εἰς τοὺς Δεμερτζὴν Χρῆστον καὶ Βασίλειον Λαζαρίδην, οἱ ὅποιοι ἔπιασαν τὸν Τίμιον Σταυρὸν εἰς τὰ Λουτρὰ Λαγκαδᾶ καὶ εἰς τὴν λίμνην τῆς Βόλβης ἀντιστοίχως, καὶ ἀπὸ ἓναν σταυρὸν εἰς τοὺς ὑπολοίπους κολυμβητὰς οἱ ὅποιοι ἀνηφώντας τὸ κρῦο ἐβούτηξαν διὰ νὰ

πιᾶσουν τὸν Σταυρὸν.

Εἰς τοὺς συγχαρητηρίους λόγους ποὺ ἀπηύθυνε ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Ἰωάννης πρὸς τοὺς κολυμβητὰς ἐτόνισε μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅτι ἡ πρᾶξις τῶν ἔχει ὁμολογιακὸν χαρακτῆρα, καθὼς μαρτυρεῖ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην αὐτῶν πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ὁρθόδοξον φρόνημα ποὺ

ἔχουν οἱ Χριστιανοί.

Μετὰ τὸν Ἀγιασμόν τῶν Ὑδάτων τῆς λίμνης, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, εἰς τὸ μήνυμα ποὺ ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς πιστοὺς, ἐσημείωσε μὲ ἰδιαίτεράν ἔμφασιν ὅτι ἀποτελεῖ ἄμεσον ἀνάγκην νὰ προστατευθῇ ἡ Λίμνη τῆς Βόλβης ἀπὸ τὴν συνεχῇ περιβαλλοντικὴν ὑποβάθμισιν τὴν ὁποία ἔχει ὑποστεί, τονίζοντας ὅτι εἶναι εὐθύνη ὅλων, κατοίκων καὶ τοπικῶν φορέων, ἡ λήψις ἀμέσων καὶ σοβαρῶν μέτρων, ποὺ θὰ προστατεύσουν τὴν περιοχὴν.

Στιγμιότυπα από τά κάλαντα τῶν ἐορτῶν στό Μητροπολιτικό Μέγαρο.

*Ὁνομαστήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου*

Μὲ ἱεροπρέπειαν καὶ ξεχωριστὴν λαμπρότητα ἐορτάσθη ἡ μνήμη τοῦ Τιμίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας.

Τὴν Παραμονὴν τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινόν, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ, συγχοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερωῶν κ.κ.

Δημητρίου.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν μνήμης τοῦ Τιμίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸν Συλλεΐτουργον εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίας Παρασκευῆς προεξάρχοντος τοῦ ἐορτάζοντος Σεβασμι-

ωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Ἰωάννου, καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγου, Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ.κ. Ἱεροθέου, Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακαρίου καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καὶ Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

Τὸν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγος, ὁ ὁποῖος ὁμίλησε, ἐπικαίρως διὰ τὴν ἁγίαν μορφήν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ εὐχήθηκε ἔτη πολλά, ἐκ μέρους τῆς χορείας τῶν Ἀρχιερέων, εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εὐχαρίστησε τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς, πού, παρὰ τὰς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, ἦλθον ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν των, ὥστε μὲ τὴν παρουσίαν τοὺς νὰ λαμπρύνουν τὴν ὀνομαστικὴν του ἑορτὴν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν Πανοσιολογίωτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Πλάτωνα Κρικρὴν, ἐκπρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος μετέφερε τὸν πνευματικὸν θησαυρὸν τοῦ

ιεροῦ καὶ χαριτοβρύτου λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου εἰς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Μητρόπολιν, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς Καθηγουμένους, τοὺς ἱεροψάλτας καὶ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ. Ἐν συνεχείᾳ, ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του καὶ πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Δήμαρχον τοῦ Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Ἀναστασιάδην, ὁ ὁποῖος ἐπίσης ἦγε τὰ ὀνομαστήριά του.

Ἀκολούθως, οἱ Ἀρχιερεῖς, συνοδείᾳ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως, μετέβησαν εἰς τὴν Αἵθουσαν τοῦ Θρόνου, ὅπου καὶ εὐχήθησαν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας κ.κ. Ἰωάννην.

*Ἑορτασμός
τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράνης τῆς Ὁσσαίας*

Μὲ τὴν δέουσαν λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐορτάσθη ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράνης τῆς Ὁσσαίας εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

Τὸ Σάββατον, 7 Ἰανουαρίου, ἐτελέσθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Κυράνης – Ὁσσης, Πανηγυρικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καὶ κατόπιν Ἱερὰ Λιτανεῖα τῆς Εἰκόνος τῆς Ἁγίας Κυράνης.

Τὴν κυριώνημον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῆς Ἁγίας, παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Ἀναστασιάδη καὶ τῶν λοιπῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, ἐτελέσθη Πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς

τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίας Κυράνης-᾽Οσσης προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικοδήμου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ.κ. Ἱεροθέου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὁρθρον, τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καὶ Θερωῶν κ.κ. Δημητρίου.

Τὸν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁμιλίας του ἀνεφέρθη εἰς τὰς πανηγυρικὰς ἐκδηλώσεις ποὺ ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἀγίαν Κυράνα λόγῳ τῆς συμπληρώσεως τῶν 260 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου της. Αἱ τιμητικαὶ αὐταὶ ἐκδηλώσεις, ὅπως ἐσημείωσε, ἐκορυφώθησαν μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν θεόσωστον ἐπαρχίαν τοῦ Λαγκαδᾶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εὐρέσεως τῶν Λειψάνων τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος.

Κατόπιν, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἀνεφέρθη εἰς τὸν βίον καὶ τὸ μαρτύριον τῆς Ἀγίας κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας, γεγονὸς τὸ ὁποῖον, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐτόνισε, πρέπει νὰ ἀποτελῇ πηγὴν χάριτος, ἐμπνεύσεως καὶ ἀγιασμοῦ κατ' αὐτὰς τὰς κρίσιμους ἡμέρας ποὺ ζῶμεν καὶ ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ θάρρους, καὶ ἐλπίδα. Καὶ τὴν ἐλπίδα αὐτὴν, ὅπως ὑπογράμμισε ὁ Σεβασμιώτατος Λαγκαδᾶ,

μποροῦμε νὰ τὴν ἀντλῶμεν μόνο ὅταν ἀληθείας, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι πρὸς τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Ἀγίους Ἀρχιερεῖς, τοὺς εὐχαρίστησε ποὺ μὲ τὴν παρουσίαν των ἐκόσμησαν καὶ ἐλάμπρυναν τὴν πανήγυριν τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος Κυράνης.

συνδέωμεν τὴν Ζωὴν μας μὲ τὸν Ἱερουργὸν τῆς

Χειροτονία εἰς διάκονον εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

Τὴν Πέμπτην 3 Νοεμβρίου, ἡμέραν μνήμης τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προέβη εἰς τὴν εἰς Διάκονον Χειροτονίαν τοῦ Μοναχοῦ Ἀνθίμου (κατὰ κόσμον Παναγιώτου) Γιάννη.

Εἰς κλίμα συγκινήσεως ὁ Σεβασμιώτατος ἀπνύθυνε λόγους πατρικοὺς πρὸς τὸν χειροτονοούμενον, προτρέποντάς τον νὰ ὑπηρετήσῃ μὲ ζῆλον τὸ ἔργον Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔργον σωτηρίας τῶν ψυχῶν καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα γιατί, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐτόνισε, εἶναι ἔργον ἀληθινὸν καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος γίνεται κοινωνὸς καὶ μετέκτης τῆς δωρεᾶς τῆς ἀκτίστου χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Εἰς ἄλλο σημεῖον τῆς ὁμιλίας του, ὁ Μητροπολίτης μας συμβούλεψε τὸν π. Ἀνθιμον νὰ ζῇ καὶ νὰ πορεύηται μὲ γνώμονα τὸ θέλημα Κυρίου καὶ ὄχι μὲ τὸ θέλημα τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι πολλὰς φορές, λόγῳ τοῦ ἐγωισμοῦ των, θέλουν μόνο τὸ δικὸν τους νὰ γίνεταί, μὲ ἀποτέλεσμα σήμερον νὰ βλέπωμεν ὅλας αὐτὰς τὰς συγκρούσεις μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅπου ζῶμεν, ἢ ἀκόμα καὶ εἰς τὴν ἰδίαν τὴν οἰκογένειάν μας. Παρότρυνε, δέ, τὸν νέον κληρικὸν νὰ εἶναι ὑπάκουος εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἀκολουθώντας τὴν σωτηριώδη ἐπίκλησιν τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς «γεννητῷ τὸ θέλημά σου» καὶ νὰ μὴ φοβηθῇ αὐτὰ πού θὰ συναντήσῃ εἰς τὴν πορείαν τῆς νέας του ζωῆς.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας προέτρεψε τὸν π. Ἀνθιμον νὰ εἶναι «ἀνθιμος» μὲ καρποφορίαν, μὲ περιεχόμενον ἀνθέων πνευματικῶν, νὰ εἶναι «ἀνθιμος» ποὺ θὰ σκορπίζῃ χαρὰν, αἰσιοδοξίαν καὶ ἐλπίδα καὶ νὰ δίδῃ ἀγωνιστικὴν μαρτυρίαν μὲ τὴν πλήρη ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ τιμῇ τὸν Ἅγιον Ἀνθιμον, Ἐπίσκοπον Νικομηδείας, τοῦ ὁποίου ἡ μαρτυρία βίου ἀγιότητος διδάσκει πολλὰ, καθὼς καὶ τὸν Παναγιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθιμον πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου τοῦ ἔδωκε τὸ ὄνομα.

Ἐνθρόνισις Ἡγουμένης Ἱερᾶς Μονῆς Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου - Ὑοσσης

Μέ κάθε λαμπρότητα καί εἰς κλίμα κατανύξεως ἐτελέσθη τήν Δευτέραν, 21 Νοεμβρίου 2011, ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Ἀττικῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί συγχοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεσμῶν κ. Δημητρίου, εἰς τό καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου-Ὑοσσης, ἡ ὁποία ἰδρύθη μέ πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας (Φ.Ε.Κ. 73/τ. Α'/11-4-2011). Εἰς τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ καί συμφώνως μέ τήν μοναστηριακὴν τάξιν ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐνθρόνισις τῆς πρώτης

Καθηγουμένης τῆς νεοϊδρυθείσης Ἱερᾶς Μονῆς, Γαλινῆς μοναχῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, εἰς τήν προσφώνησίν του, ἀνεφέρθη εἰς τήν ἀξίαν τοῦ μοναχικοῦ ιδεώδους καί τῆς ὑπακοῆς, τονίζοντας ἰδιαίτερος τήν προσφορὰν τῶν μοναχῶν εἰς τόν πνευματικῶς ἀγωνιζόμενον ἄνθρωπον.

Εἰς τήν ἀντιφώνησίν του, ὁ πνευματικὸς τῆς Μονῆς, Ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος Κοτσώνης, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος-Σοχοῦ, εὐχαρίστησε τόν φιλομόναχον Ἐπίσκοπόν μας, διότι ἀπὸ τήν πρώτην στιγμὴν τῆς ἐλεύσεώς του εἰς τήν ἐπαρχίαν τοῦ Λαγκαδά ἔδειξε τήν πατρικὴν του ἀγάπην καί ἀγκάλιασε ὅλα τὰ μοναστηριακά ἰδρύματα τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Ἀττικῆς καί Ρεντίνης.

*Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καὶ Ρεντίνης
κ.κ. Ἰωάννης εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Καρακάλλου-Ἀγίου Ὑδρους*

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, κατόπιν προσκήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρακάλλου-Ἀγίου Ὑδρους καὶ τοῦ Καθηγουμένου αὐτῆς Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. π. Φιλοθέου, προέστη τῆς Πανηγύρεως ἐπὶ τῇ εορτῇ τῆς Μνήμης τοῦ Ὁσιομάρτυρος Γεδεών τοῦ Καρακαλλινοῦ (30.12/12.1)

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας προεξῆρχε εἰς τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὴν ὁλονύκτιον Ἀγρυπνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη καὶ ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φιλοθέου, Πα-

νοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. π. Νικόδημος.

Τὴν ἐπομένην τῆς πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρακάλλου ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσκέφθη τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἰβήρων, ὅπου καὶ προεξῆρχε τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας ἐπὶ τῇ εορτῇ τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, Ἐπισκόπου Καισαρείας, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας εὐχήθηκε ἐπικαίρως εἰς τὸν Προηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων, π. Βασίλειον Γοντικᾶκην.

*Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης
κ.κ. Ἰωάννης, ἀπένειμε τιμητικούς ἐπαίνους εἰς ἀριστούχους μαθητὰς*

Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 2012, ἡμέραν μνήμης τῶν ἐν Ἁγίοις πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προέστη τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας παρουσίᾳ ἀντιπροσωπειῶν τῆς τοπικῆς μαθητεώσεως νεολαίας τῆς ἐπαρχίας μας εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς.

Μετά τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς Παιδείας καὶ τῶν Γραμμάτων, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ὠμίλησε διὰ τὸ νόημα τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τονίζοντας ὅτι:

«Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι σύν τοῖς ἄλλοις ἀποτελοῦν διὰ τοὺς νέους μας ἀλλὰ καὶ διὰ κάθε πιστὸν τὰ φωτεινὰ ἐκεῖνα πρότυπα ἀγιότητος καὶ σοφίας, πού μᾶς ὁδηγοῦν εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν αἰώνιον πρότυπον, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Μητροπολίτης ἐβράβευσε μέ τιμητικὸν ἔπαινον τοὺς ἀριστούχους μαθητὰς τῶν σχολείων τῆς δευτεροβαθμίου ἐκπαιδεύσεως τῆς Μητροπόλεώς μας εὐχόμενος ὑγίειαν, πρόοδον καὶ πλούσιον τὸν ἀπὸ Θεοῦ φωτισμόν, προκειμένου ἡ ζωὴ των νὰ εἶναι κοντά εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ συνεχίζουν τὴν προσπάθειάν των νὰ παραμένουν ἀριστοὶ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς των.

Κατόπιν, ὁ Σεβασμιώτατος ἐδέχθη τοὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τονίζοντας εἰς τὸν διάλογον πού εἶχε μέ τοὺς νέους τὴν στενὴν σχέσιν πού ὀφείλουν νὰ ἔχουν μέ τὴν Ἐκκλησίαν. Παράλληλα, τοὺς διένειμε ἀπὸ μίαν Καινὴν Διαθήκην, τὸ χρονικὸν τῆς εὐρέσεως τῶν Λειψάνων τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος Κυράνης τῆς Ὁσσαίας, τὸ βιβλίον Διακονώντας τὸν Λόγον, τὸ ὁποῖον περιέχει ὁμιλίας καὶ κηρύγματα τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου μας πού ἐκφωνήθησαν κατὰ τὸ ἀπελθόν ἔτος καὶ τὸ Ἐπετειακὸν Λεύκωμα πού ἐξεδόθη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὸν Λαγκαδᾶ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ύπό την χειροθεσία εἰς ἀναγνώστη τοῦ Εὐαγγέλιου Μπότης 23 / 10 / 2011 στὸν Ἱερό Ναό ἁγίου Δημητρίου - Χρυσσαυγῆς

Ύπό τὴν παρέλωση τῆς 28ης Ὀκτωβρίου στὸν Λαγκαδᾶ

Ύπό τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κέντρου ἀποθήκευσης καὶ διανομῆς τοῦ Ὁμίλου "Μασούτης Α.Ε." στὴν περιοχὴ Καβαλαρίου-Λαγκαδᾶ

02 / 10 / 2011

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίας Παρασκευῆς - Λαγκαδᾶ.

10-12 / 10 / 2011

Ἐπίσημος ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν 260 ἐτῶν ἀπὸ τὸ μαρτύριον τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος Κυράνης τῆς Ὁσσαίας.

23 / 10 / 2011

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἀγίου Δημητρίου-Χρυσσαυγῆς.

25-26 / 10 / 2011

Τὴν 25ην καὶ 26ην Ὀκτωβρίου 2011 ὁ Σεβασμιώτατος ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐορτίους ἐκδηλώσεις εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἀγίου Δημητρίου-Θεσσαλονίκης.

28 / 10 / 2011

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίας Παρασκευῆς. Κατόπιν, ἐπραγματοποιήθη Δοξολογία ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ ἀπὸ τοὺς Γερμανούς.

30 / 10 / 2011

Τὴν Κυριακὴν, 30 Ὀκτωβρίου 2011, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης-Ἀσσήρου.

06 / 11 / 2011

Τὴν Κυριακὴν, 6 Νοεμβρίου 2011, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἀγίου Ἀθανασίου-Λητῆς.

08 / 11 / 2011

Ἐπραγματοποιήθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κέντρου ἀποθηκεύσεως καὶ διανομῆς τοῦ Ὁμίλου Μασούτης Α.Ε. εἰς τὴν περιοχὴν Καβαλαρίου-Λαγκαδᾶ ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας.

10-11 / 11 / 2011

Τὴν Πέμπτην, 10 Νοεμβρίου 2011, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης μετέβη εἰς τὴν νῆσον Χίον καὶ παρέστη εἰς τὴν τελετὴν ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ.κ. Μάρκου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας στή Χίο ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσῶν κ.κ. Μάρκου

Ἀπὸ τὸν πατριρχικό Ἀρχιερατικό Ἐσπερινό στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀγίου Νικολάου - Ἀθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ.κ. Κυριακοῦ

Ἀπὸ τὸ Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναὸ Ἀγίου Νικολάου - Βόλου στίς 06 / 12 / 2011

Τὴν ἐπομένην ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν καὶ εἰς τὴν ἐπίσημον Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Ἑλευθερίων τῆς Νήσου.

20 / 11 / 2011

Τὴν Κυριακὴν, 20 Νοεμβρίου 2011, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν ἐνορία τῶν Πέντε Βρύσεων-Λαγκαδᾶ, ἐνῶ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐτελέσθη ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐσπερινὸς τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου-Ἀσχοῦ.

21 / 11 / 2011

Τὴν Δευτέραν, 21 Νοεμβρίου 2011, ἐορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ.

22 / 11 / 2011

Τὴν 22αν Νοεμβρίου 2011 ἐπραγματοποιήθη ἐπίσκεψις τοῦ Συλλόγου τοῦ Παιδικοῦ Χωριοῦ Σ.Ο.Σ.. Ὁ Σύλλογος ἔγινε δεκτὸς εἰς τὴν Αἵθουσαν τοῦ Θρόνου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην, ὁ ὁποῖος καὶ ὁμίλησε περὶ τῆς ἀξίας τῆς φιλανθρωπίας, κατὰ τὴν σημερινὴν δύσκολον περίοδον ποὺ διανύομε, καθὼς καὶ περὶ τῆς σπουδαίας προσφοράς τοῦ ἐθελοντισμοῦ, παραπέμποντας εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου.

24 / 11 / 2011

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προεξήρχε τῆς Ἱεράς Ἀγρυπνίας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, ποὺ ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἀγρυπνίας ἐτέθησαν πρὸς προσκύνησιν τὰ Ἱερά καὶ χαριτόβρυτα Λείψανα τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, τὰ ὁποῖα μετεφέρθησαν ἀπὸ τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἀγίας Τριάδος- Πέντε Βρύσεων.

27 / 11 / 2011

Τὴν Κυριακὴν, 27 Νοεμβρίου 2011, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἀγίας Κυράνης-Ὁσσης.

30 / 11 / 2011

Τὴν 30ην Νοεμβρίου 2011, ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τὴν θεμελίωσιν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου-Κολιχικοῦ παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἀναστασιάδη, τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου.

04 / 12 / 2011

Τὴν 4ην καὶ 5ην Δεκεμβρίου 2011 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.

Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο στὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίου Διονυσίου-Ζακύνθου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνυμαστηρίων τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου κ.κ. Διονυσίου

Ἀπὸ τὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλείτουργο στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Βαρβάρας-Δράμας 04 / 12 / 2011

Ἀπὸ τὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλείτουργο στὴν Ἱερὰ Μορὴ Ἀγίας Ἀραστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας στὰ Βασιλικά Θεσσαλονίκης στίς 22 / 12 / 2011

Ἰωάννης, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου, συμμετείχε εἰς τὰς Λατρευτικὰς Ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τῆς Ἀγίας Βαρβάρας, αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν πόλιν τῆς Δράμας.

05 / 12 / 2011

Εἰς τὸν Μέγαν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινόν, ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Νικολάου-Λαγυνῶν ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ.κ. Κυριακὸς καὶ συνηχοστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ.κ. Κυριακὸς εἰς τὸν λόγον τοῦ ἀνεφέρθη ἐκτενῶς εἰς τὸν βίον τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἐνῶ ὁ Ποιμενάρχης μας, εἰς τὴν ἀντιφώνησίν του, εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ.κ. Κυριακὸν διὰ τὴν παρουσίαν του εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου-Λαγυνῶν καὶ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὰς λατρευτικὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου.

06 / 12 / 2011

Τὴν Τρίτην, 06 Δεκεμβρίου 2011, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, προεξήρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίου Νικολάου-Βόλου συλλειτουργοῦντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βελεστίνου κ.κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Δημητριάδος κ.κ. Ἰγνατίου.

11 / 12 / 2011

Τὴν Κυριακὴν, 11 Δεκεμβρίου 2011, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης-Ἀσσήρου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης ἐχειροθέτησε εἰς Οἰκονόμον τὸν π. Παῦλον Παρασκευᾶν, ἐφημέριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τὸ ἀπόγευμα ἐπραγματοποιήθη Πανηγυρικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ, εἰς τὸ πανηγυρίζον Ἱερὸν Παρεκκλήσιον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου καὶ εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τοὺς Ἁγίους Σπυρίδωνα, Ἀντώνιον καὶ Κωνσταντῖνον τὸν Ὑδραῖον.

12 / 12 / 2011

Τὴν Δευτέραν, 12 Δεκεμβρίου 2011, εἰς τὴν Πανηγυρικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὸ πανηγυρίζον Ἱερὸν Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος, ὅπου εὐρίσκεται καὶ ὁ τάφος τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κυροῦ Σπυρίδωνος, προεξήρχε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Γερμανὸς Γαλάνης, πνευματικὸν ἀνάστημα τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὸ

Ύπό τό Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο στόν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀγίου Στεφάνου - Ἱερσοῦ στίς 27 / 12 / 2011

Μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μιλήτου κ.κ. Ἀποστόλο

Μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λάμπης Συβρίτου καί Σφακείων κ.κ. Εἰρηναῖο

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μακαριστοῦ προκατόχου του κυροῦ Σπυρίδωνος.

15 / 12 / 2011

Τὴν Πέμπτην, 15 Δεκεμβρίου 2011, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ.κ. Εἰρηναῖος ἐπραγματοποίησε ἐθιμοτυπικὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης, ὅπου καὶ ἀντῆλλαξε, σκέψεις μὲ τὸν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχη μας.

17 / 12 / 2011

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης συμμετεῖχε εἰς τὰς Λατρευτικὰς Ἐκδηλώσεις ποὺ ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν Νῆσον Ζάκυνθον πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου Διονυσίου, Ἐπισκόπου Αἰγίνης τοῦ Θαυματουργοῦ, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζακύνθου καί Στροφάδων κ.κ. Διονυσίου, ὁ ὁποῖος καὶ ἤγε τὰ σεπτὰ του ὀνομαστήρια.

22 / 12 / 2011

Τὴν Πέμπτην, 22 Δεκεμβρίου 2011, ἡμέρα μνήμης τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, εὐρέθη κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μιλήτου κ.κ. Ἀποστόλου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας εἰς τὰ Βασιλικά Χαλκιδικῆς, καὶ ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ὅρθρον. Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικόδημος, συλλειτουργοῦντων τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Μιλήτου κ.κ. Ἀποστόλου, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος.

27 / 12 / 2011

Τὴν 27ην Δεκεμβρίου, ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ὅρθρον εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίου Στεφάνου-Ἀρναίας, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ἐπιχωρίου Ποιμενάρχου κ.κ. Νικοδήμου. Εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικόδημος, συλλειτουργοῦντων τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Μιλήτου κ.κ. Ἀποστόλου, Κασσανδρείας κ.κ. Νικοδήμου, Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ.κ. Ἱεροθέου, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, καθὼς καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καὶ Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

15 / 01 / 2012

Τὴν Κυριακὴν, 15 Ἰανουαρίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θεῖας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου-Σοχοῦ.

Ἀπὸ τὴν κοπή τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίτας τῶν κυριῶν τοῦ Λαγκαδᾶ

Ἀπὸ τὴν κοπή τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίτας στὸ Ἐρευνητικὸ Ἰνστιτούτο διὰ τὴν Νόσο τοῦ Alzheimer, παρουσία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου, καθηγητοῦ κ. Σταύρου Μπαλογιάννη

Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου - Μελισσοχωρίου

17-18 / 01 / 2012

Τὴν Τρίτην, 17 Ἰανουαρίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Πανηγυρικὸν Ἀρχιερατικὸν Ἑσπερινὸν, ποὺ ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἁγίου Ἀθανασίου- Καβαλλαρίου.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν, 18 Ἰανουαρίου 2012, ἐορτὴ μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξήρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, ποὺ ἔλαβε χώραν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναὸν Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς.

17 / 01 / 2012

Ἡ κοπὴ τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίτας ἐπραγματοποιήθη σήμερον εἰς τὸ “Ἐρευνητικὸν Ἰνστιτούτον διὰ τὴν Νόσον τοῦ Alzheimer καὶ λοιπῶν ἐκφυλιστικῶν παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου καὶ μελέτης τοῦ Γήρατος”, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

19 / 01 / 2012

Τὸ Σάββατον, 21 Ἰανουαρίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐτέλεσε τὰ Θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης εἰς τὸ χωρίον Μεγάλῃ Βόλβῃ - Ρεντίνης.

22 / 01 / 2012

Τὴν Κυριακὴν, 22 Ἰανουαρίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου-Μελισσοχωρίου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐπραγματοποιήθη ἡ κοπὴ τῆς πρωτοχρονιάτικης πίτας τοῦ Συλλόγου Ποντίων-Λαγκαδᾶ καὶ περιχώρων εἰς τὴν αἴθουσαν “Μυθονία” εἰς τὰ Λουτρά Λαγκαδᾶ ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας.

24 / 01 / 2012

Ἡ κοπὴ τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίτας τοῦ κύκλου τῶν ἐθελοντριῶν κυριῶν τοῦ Λαγκαδᾶ ἐπραγματοποιήθη σήμερον εἰς τὸ Πολυδύναμον Πνευματικὸν Κέντρον «Ἁγία Κυράννα» ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

29 / 01 / 2012

Τὴν Κυριακὴν, 29 Ἰανουαρίου 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ζωοδόχου Πηγῆς-Ἀνω Ἀσχοῦ. Κατόπιν εὐλόγησε τὴν Πρωτοχρονιάτικη Πίτα τῆς τοπικῆς Κοινότητος Ἀσχοῦ-Πολυδενδρίου.

*Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Δητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης παρουσιάζει
στήν Α.Θ.Π. Οἰκουμενικὴ Πατριάρχῃ τὸ ἐπετειακὸ Λεύκωμα τῆς Περιοδικῆς Ἑκδόσεως τῶν
«Ὁρθοδόξων Μηνυμάτων» καί τὸ ἀναμνηστικὸ ἄλμπουμ φωτογραφιῶν ἀπὸ τὴν πρόσφατη
ἐπίσκεψή του στό Λαγκαδᾶ*

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ
 Σεβασμ. Μητρ. Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου,
 τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Ἀναστασιάδη
 καὶ ὁμάδος προσκυνητῶν ἀπὸ τὸν Λαγκαδᾶ, στό Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ
 τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων.